

Fremsat den 29. marts 2017 af skatteministeren (Karsten Lauritzen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, ligningsloven, momsloven, tinglysningssafgiftsloven, toldloven og forskellige andre love¹⁾

(Tilretning af elpatronordningen, valgfrihed for flypendleres beregningsgrundlag for befordringsfradrag, betalingspligt for moms ved tvangsauktionssalg, adgang til tilbagebetaling af tingslysningssafgift ved tastefejl, ændring af sikkerhedsstillelsesordningen for potentiel toldskyld m.v.)

§ 1

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 4. april 2011, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 2 i lov nr. 903 af 4. juli 2013 og senest ved § 1 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 6, 1. pkt., ændres »Momsregistrerede varmeproducenter« til: »Varmeproducenter«, og »den momsregistrerede virksomhed« ændres til: »virksomheden«.

2. I § 7 b, stk. 1, 1. pkt., ændres »Momsregistrerede varmeproducenter« til: »Varmeproducenter«, og to steder i stk. 1, 1. pkt., ændres »den momsregistrerede virksomhed« til: »virksomheden«.

§ 2

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1165 af 1. september 2016, som ændret ved § 1 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 1 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 3, nr. 1, i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 1, nr. 12, i lov nr. 578 af 4. maj 2015, lov nr. 1556 af 13. december 2016 og § 2 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 16, 1. pkt., ændres »Momsregistrerede varmeproducenter« til: »Varmeproducenter«, og »den momsregistrerede virksomhed« ændres til: »virksomheden«.

2. I § 11 f, stk. 1, 1. pkt., ændres »Momsregistrerede varmeproducenter« til: »Varmeproducenter«, og to steder i stk. 1, 1. pkt., ændres »den momsregistrerede virksomhed« til: »virksomheden«.

§ 3

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1564 af 21. december 2010 og senest ved § 3 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 4, 1. pkt., ændres »Momsregistrerede varmeproducenter« til: »Varmeproducenter«, og »den momsregistrerede virksomhed« ændres til: »virksomheden«.

2. I § 8 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »Momsregistrerede varmeproducenter« til: »Varmeproducenter«, og to steder i stk. 1, 1. pkt., ændres »den momsregistrerede virksomhed« til: »virksomheden«.

§ 4

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 3. september 2015, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 7 i lov nr. 1893 af 29. december 2015 og § 4 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, foretages følgende ændringer:

¹⁾ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

1. I § 7, stk. 3, 1. pkt., ændres »Momsregistrerede varmeproducenter« til: »Varmeproducenter«, og »den momsregistrerede virksomhed« ændres til: »virksomheden«.

2. I § 7 b, stk. 1, 1. pkt., ændres »Momsregistrerede varmeproducenter« til: »Varmeproducenter«, og to steder i stk. 1, 1. pkt., ændres »den momsregistrerede virksomhed« til: »virksomheden«.

§ 5

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 1. september 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 1553 af 13. december 2016, § 5 i lov nr. 1554 af 13. december 2016 og § 2 i lov nr. 1665 af 20. december 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, nr. 9, indsættes efter »ydelser efter § 82 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,«: »ydelser fastsat i medfør af § 10, stk. 8, i lov om integrationsgrunduddannelse (igu),«.

2. I § 9 C indsættes som stk. 10:

»Stk. 10. Skattepligtige, der på grund af de givne geografiske forhold, tidsforbrug og økonomisk rimelighed på en del af eller hele strækningen må anvende færgetransport, ruteflytransport eller lignende, kan ved opgørelsen af fradrag for befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads mod dokumentation fratække faktiske udgifter hertil. Den skattepligtige kan herudover foretage fradrag for yderligere befordring efter stk. 1-4. Medbringer den skattepligtige til brug for yderligere befordring eget transportmiddel med færgen m.v., kan de faktiske udgifter hertil ligeledes fradrages mod dokumentation. Fradrag for befordring kan kun foretages i det omfang, den daglige udgift overstiger et beløb, der efter stk. 3, 1. pkt., kan beregnes for 24 km daglig befordring. Hvis befordringsfradraget omfatter fradrag efter 2. pkt., sker begrænsningen i befordringsfradraget i første række i denne del af fradraget. Den skattepligtige kan ved ruteflytransport inden for EU/EØS i stedet for fradrag efter 1.-5. pkt., foretage fradrag efter stk. 1-4, dog således, at fradraget for befordring ud over 400 km pr. arbejdsdag beregnes med 25 pct. af den af Skatterådet fastsatte kilometer-takst, jf. dog stk. 3, 3.-5. pkt. Valget af enten fradrag efter 1.-5. pkt. eller fradrag efter 6. pkt. har virkning for hele indkomståret.«

§ 6

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1118 af 26. september 2014, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1564 af 21. december 2010 og senest ved § 7 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 4, 1. pkt., ændres »Momsregistrerede varmeproducenter« til: »Varmeproducenter«, og »den momsregistrerede virksomhed« ændres til: »virksomheden«.

2. I § 9 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »Momsregistrerede varmeproducenter« til: »Varmeproducenter«, og to steder i § 9 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »den momsregistrerede virksomhed« til: »virksomheden«.

§ 7

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 21. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 46 a indsættes i *kapitel 11*:

»§ 46 b. Betaling af afgift påhviler fogedretterne eller autoriserede auktionsledere ved afgiftspligtige leverancer, der foretages ved tvangsauktion.

Stk. 2. Fogedretter og autoriserede auktionsledere skal indberette oplysninger om de foretagne tvangsauktioner, der er omfattet af stk. 1, og indbetale afgiften inden 8 uger efter auktionens slutning til told- og skatteforvaltningen. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvilke oplysninger fogedretter og autoriserede auktionsledere skal indberette til told- og skatteforvaltningen, herunder hvordan oplysninger skal indberettes.

Stk. 3. Rekvirenten af en tvangsauktion hæfter solidarisk for betaling af afgiften med den afgiftspligtige person, hvis faste ejendom, medfølgende løsøre eller separate løsøre sælges på tvangsauktion, når rekvirenten forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger om tvangsauktionens afgiftsmæssige behandling.«

2. I § 64, stk. 1, 1. pkt., ændres »fristerne for afregning af« til: »angivelsesfristen for«.

3. I § 81, stk. 1, nr. 6, ændres »herpå.« til: »herpå, eller«.

4. I § 81, stk. 1, indsættes som nr. 7:

»7) i forbindelse med tvangsauktioner afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger om tvangsauktionssalgets afgiftsmæssige behandling.«

§ 8

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 335 af 18. marts 2015, som ændret ved § 8 i lov nr. 1893 af 29. december 2015 og § 10 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 33, stk. 10, 1. pkt., ændres »stk. 3 og 4« til: »stk. 1-9«.

§ 9

I tinglysningsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 462 af 14. maj 2007, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 319 af 28. maj 2013 og senest ved § 5 i lov nr. 1721 af 27. december 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 23, stk. 1, nr. 4, 1. pkt., ændres »åbenbar« til »åbenbart«.

2. I § 23, stk. 1, indsættes som nr. 5 og 6:

- »5) Et tinglyst ejerskifte af fast ejendom er aflyst som følge af, at der ved tinglysningen af ejerskiftet er sket en åbenbart fejlagtig identifikation af den faste ejendom. Anmodning om godtgørelse skal indgives senest 1 måned efter, at den fejlagtige identifikation er berigtiget ved fornyet tinglysning.
- 6) Et ejerskifte af fast ejendom er tinglyst med henblik på at korrigere en åbenbart fejlagtig identifikation af den faste ejendom, som er sket ved en tidligere tinglysning. Anmodning om godtgørelse skal indgives senest 1 måned efter, at den korrigerende tinglysning er sket.«

§ 10

I toldloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1223 af 20. september 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 1881 af 29. december 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 13, 1. pkt., indsættes efter »Overskrides fristen fastsat i EU toldkodeksens artikel 149«: »eller i artikel 146 i den delegerede forordning (EU) 2016/341, jf. EU-toldkodeksens artikel 168«.

2. I § 29, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »§ 30 eller § 33, stk. 4«: », og retten til at deltage i SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld, jf. § 30, stk. 3, nr. 1«.

3. I § 38, 1. pkt., indsættes efter »§ 33, stk. 4«: », og retten til at deltage SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld, jf. § 30, stk. 3, nr. 1«.

§ 11

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Stk. 2. § 9 finder anvendelse på ejerskifter af fast ejendom, som er anmeldt til tinglysning fra og med den 1. juli 2014. Fristen på en måned i tinglysningsafgiftsloven § 23, stk. 3, nr. 5, 2. pkt., og nr. 6, 2. pkt., som er affattet ved denne lovs § 9, nr. 2, løber fra og med den 1. august 2017 for tinglysninger af ejerskifte af fast ejendom, som er anmeldt til tinglysning fra og med den 1. juli 2014 til og med den 30. juni 2017.

Stk. 3. §§ 1-4 og § 6 har virkning fra og med den 1. november 2011.

Stk. 4. § 5, nr. 1, har virkning fra og med indkomståret 2016.

Stk. 5. § 5, nr. 2, har virkning fra og med indkomståret 2018.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets formål og baggrund
3. Lovforslagets indhold
 - 3.1. Tilretning af elpatronordningen
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Lovforslaget
 - 3.2. Valgfrihed for flypendleres beregningsgrundlag for befordringsfradrag
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Lovforslaget
 - 3.3. Betalingspligt ved momspligtige tvangsauktionssalg
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Lovforslaget
 - 3.4. Ændret adgang til tilbagebetaling af tinglysningsafgift
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Lovforslaget
 - 3.5. Ændring af SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Lovforslaget
 - 3.6. Øvrige ændringer
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.2. Lovforslaget
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
 - 4.1. Valgfrihed for flypendleres beregningsgrundlag for befordringsfradrag
 - 4.2. Betalingspligt ved momspligtige tvangsauktionssalg
 - 4.3. Ændring af SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld
 - 4.4. Lovforslagets øvrige ændringer
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Danmark skal have et effektivt skattevæsen. Heri ligger bl.a., at skattelovgivningen skal være indrettet på en hensigtsmæssig måde, og at borgernes behov og retssikkerhed er i fokus. Samtidig skal det også sikres, at lovgivningen efterleves, således at statens risiko for tab reduceres.

Lovforslaget indeholder flere elementer, der på forskellig vis understøtter dette.

Det foreslås bl.a. at tilrette elpatronordningen så varme-producenter, der ikke er momsregistreret, også kan benytte ordningen.

Herudover ønskes det med lovforslaget i højere grad at ligestille flypendlere med andre typer pendlere (f.eks. bil- og togpendlere), der kan beregne befordringsfradraget mellem hjem og arbejde på baggrund af den normale transportvej ved bilkørsel uafhængigt af valg af transportmiddel.

Lovforslaget indeholder også en mindre justering, idet befordringsgodtgørelse, som udbetales som led i et integrationsgrunduddannelsesforløb, gøres skattefri i overensstemmelse med forudsætningen i trepartsaftalen om arbejdsmarkedsintegration af 17. marts 2016.

For at reducere risikoen for at momsen ikke indbetales ved momspligtige tvangsauktionssalg, foreslås det endvidere, at fagedretterne og autoriserede auktionledere bliver ansvarlige for indbetaling af moms i forbindelse med tvangsauktionssalg i stedet for sælgerne eller køberne, som er ansvarlige efter gældende regler.

Det foreslås også, at det skal være muligt at få godtgjort den variable tinglysningsafgift i tilfælde, hvor der er sket åbenlyse fejl i tinglysningen, således at borgere og virksomheder m.fl. ikke risikerer at skulle betale tinglysningsafgift i forbindelse med, at åbenlyse fejl, f.eks. tastefejl, rettes i tinglysningsystemet.

For at sikre at det ikke bliver dyrere for danske virksomheder at stille sikkerhed for potentiel toldskyld, når de anvender SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld, foreslås det, at det bliver muligt at udelukke virksomheder, der ikke betaler skyldig told og moms, fra at deltage i SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld.

Endeligt foreslås det at rette forkerte henvisninger i lov om afgift af svovl og toldloven samt at lave en præcisering i momsloven.

Lovforslagets enkelte dele udgør mindre lovændringer, som det vil være mest hensigtsmæssigt af hensyn til folkebehandlingen at fremsætte samlet. Samtidig finansierer merprovenuet fra ændringerne vedrørende betalingspligten for moms ved tvangsauktionssalg de foreslåede ændringer vedrørende valgfrihed for flypendleres beregningsgrundlag for befodringsfradrag.

2. Lovforslagets formål og baggrund

For at sikre at varmeproducenter, der ikke er momsregistreret, fremover også kan anvende elpatronordningen, foretages der en tilretning af denne ordning.

Herudover foreslås det at ændre reglerne for befodringsfradrag, således at personer, der benytter sig af rutflytransport, i højere grad bliver ligestillet med andre typer pendlere (f.eks. bil- og togpendlere), der kan beregne befodringsfradraget på baggrund af den normale transportvej ved bilkørsel uafhængigt af valg af transportmiddel.

Baggrunden er, at en regelændring fra 2009, jf. bekendtgørelse nr. 578 af 23. juni 2009 om visse ligningslovsregler m.v., hvorefter personer, der anvender rutfly ved transport til og fra arbejdsstedet, skal fradrage de faktiske, dokumenterede udgifter til rutflytransporten, har vist sig at føre til en utilsigtet stramning af befodringsfradragets reglerne for visse flypendlere, hvis faktiske udgifter til rutflytransport er lavere end det hidtil beregnede befodringsfradrag for bilkørsel. Det er specielt tilfældet for flypendlere med sædvanlig bopæl i yderkommuner, der fik beregnet befodringsfradraget efter de særlige regler om forhøjet befodringsfradrag.

På den baggrund foreslås det, at flypendlere får mulighed for at vælge mellem enten befodringsfradrag for faktiske, dokumenterede udgifter til flybilletter som efter gældende regler eller befodringsfradrag for normal transportvej ved bilkørsel beregnet på baggrund af den af Skatterådet fastsatte kilometertakst. Muligheden for at vælge at beregne befodringsfradrag på baggrund af den normale transportvej ved bilkørsel foreslås begrænset til flypendling inden for EU/EØS' geografiske område. Derved indebærer lovforslaget en lempelse for visse flypendlere. Med lovforslaget indføres ingen skærpelse i forhold til gældende regler.

Den gennemsnitlige omkostning pr. befodret kilometer falder alt andet lige hurtigere ved befodrning i rutfly, end tilfældet er ved befodrning i bil. Muligheden for at vælge at beregne befodringsfradrag på baggrund af den normale transportvej ved bilkørsel ville derfor umiddelbart kunne fø-

re til et utilsigtet højt befodringsfradrag for flypendlere, der pendler over især lange afstande. Den foreslåede mulighed for at opgøre befodringsfradraget på baggrund af den normale transportvej ved bilkørsel indeholder derfor en justering af taksten for befodringsfradrag pr. kilometer, således at den fulde takst, der i dag halveres ved daglig befodrning ud over 120 km, herudover reduceres til 25 pct. af fuld takst ved daglig befodrning ud over 400 km. Pendlere bosat i yderkommuner, der ikke omfattes af halveringen af taksten ved daglig befodrning ud over 120 km, skal heller ikke omfattes af denne yderligere nedsættelse.

Momsloven foreslås ændret, således at fogedretterne eller en autoriseret auktionsleder skal indbetale momsen til SKAT ved momspligtige tvangsauktionssalg. Formålet hermed er at reducere risikoen for, at staten taber momsindtægter i forbindelse med momspligtige tvangsauktionssalg. Reglerne for indbetaling af moms i forbindelse med tvangsauktioner ensrettes samtidigt.

Momsloven bygger på det princip, at sælgeren opkræver moms hos køberen og derefter afregner momsen til SKAT. Ved tvangsauktionssalg er det imidlertid en uhensigtsmæssig løsning at lade sælgeren fungere som skatteopkræver for staten. Det skyldes, at der afholdes en tvangsauktion, fordi sælgeren er ude af stand til at opfylde sine gældsforpligtelser, og der foreligger derfor en risiko for, at momsen ikke bliver indbetalt til staten. Samtidig gælder der forskellige regler for, hvem der skal indbetale momsen ved tvangsauktioner.

Skatteministeriet er på baggrund af en afgørelse fra Landsskatteretten fra den 16. september 2016 (afgørelsen er ikke offentliggjort med SKM-nummer) blevet opmærksom på, at tinglysningsafgiftsloven i dag ikke giver mulighed for at få tilbagebetalt tinglysningsafgift i de situationer, hvor afgiften er blevet udløst af en simpel tastefejl i forbindelse med en tinglysning. Den nuværende retstilstand betyder, at tastefejl i forbindelse med en tinglysning, såvel som efterfølgende rettelser af sådanne tastefejl gennem en ny tinglysning, vil udløse variabel tinglysningsafgift. Da tinglysningsreglerne i sådanne situationer ikke har været tiltænkt, er det heller ikke rimeligt, at en pligt til at betale tinglysningsafgift på grund af en simpel tastefejl fastholdes.

Den foreslåede ændring af tinglysningsafgiftsloven indebærer, at det fremover bliver muligt at tilbagebetale den variable tinglysningsafgift i tilfælde, hvor der er sket åbenlyse fejl ved tinglysningsreglerne. Formålet hermed er at lempe kravene til, hvornår det er muligt at få tilbagebetalt den variable tinglysningsafgift.

SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld foreslås ændret, således at visse virksomheder kan udelukkes fra ordningen. Forslaget har til formål at nedsætte risikoen for tab på SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld.

SKATs sikkerhedsstillelsesordning er en form for solidarisk forsikringsordning, hvor alle deltagere betaler et bidrag, som samlet skal dække det tab, der opstår som følge af, at enkelte virksomheder, som deltager i ordningen, ikke betaler

deres toldskyld. Bidraget for at deltage i ordningen fastsættes derfor ud fra, hvor meget toldskyld der forventes ikke at blive betalt. Er de samlede betalte bidrag ikke tilstrækkelige til at dække de toldkrav omfattet af ordningen, som forgæves er forsøgt inddrevet, vil SKATs sikkerhedsstillelsesordning ved den danske stat skulle dække det manglende beløb over for EU. Det er derfor af hensyn til både deltagerne i ordningen og statens finanser, at bidraget dækker tabet i ordningen.

En nedsættelse af risikoen for tab vil medvirke til at sikre, at bidraget for at deltage i ordningen ikke vil skulle forhøjes, så det ville blive dyrere for regelrette virksomheder at deltage i ordningen, og at statskassens dækning af manglende beløb over for EU skal øges. For at nedsætte en risiko for tab på ordningen for potentiel toldskyld, foreslås det, at SKAT kan nægte virksomheder at deltage i ordningen, hvis der er nærliggende risiko for, at skyldig told eller moms ikke bliver betalt rettidigt. Det foreslås endvidere, at virksomheder skal kunne fratages retten til at deltage i SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld, når de er tilmeldt, såfremt virksomheden ikke foretager en fortoldnings- eller udførelsesangivelse rettidigt, ikke betaler skyldig told eller moms rettidigt, eller det er overvejende sandsynligt, at skyldig told eller moms ikke vil blive betalt.

Udelukkes en virksomhed fra at deltage i SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld, skal virksomheden stille sikkerhed på anden vis før, at virksomheden kan importere eller eksportere varer. Det kan f.eks. ske ved en bankgaranti eller ved at anvende en kautionist.

Herudover indeholder lovforslaget en rettelse af en henvisningsfejl i lov om afgift af svovl, samt en præcisering i momsloven og i toldloven. Endelig indeholder forslaget en skattefritagelse af den befordringsgodtgørelse, som udlændinge modtager som led i en integrationsgrunduddannelse (igu), og som ved en fejl ikke blev medtaget i tidligere lovgivning til udmøntning af trepartsaftalen om arbejdsmarkedsintegration af 17. marts 2016.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Tilretning af elpatronordningen

3.1.1. Gældende ret

Den såkaldte elpatronordning, der fremgår af §§ 7 og 7 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, §§ 11 og 11 f i lov om afgift af elektricitet, §§ 8 og 8 a i lov om afgift af naturgas og bygas, §§ 7 og 7 b i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og §§ 9 og 9 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., indebærer, at varmeproducenter på visse betingelser kan anvende lempede energiafgifter for fjernvarmeproduktion, herunder for el-patroner (store el-drevne dyppekogere) og varmeanlæg til fossile brændsler. Det er bl.a. en betingelse, at varmeproducenten har kraftvarmekapacitet. Ordningen har især til formål at give incitamenter til en fornuftig indenlandsk anvendelse af dansk produceret el, herunder klimavenlig el fra vindmøller, frem for uøkonomisk eksport af billig dansk el. Ordningen fremgår af

bestemmelser i lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (herefter energiafgiftslovene) og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (herefter CO₂-afgiftsloven). Ordningen trådte i kraft den 1. januar 2008.

Ved ikrafttrædelsen var det bl.a. en betingelse, at varmen skulle leveres til »kollektive fjernvarmenet«, men det viste sig, at dette udtryk fra energilovene ikke omfattede »lignende fjernvarmenet«, dvs. separate fjernvarmenet i forbindelse med større bebyggelser. Det var ikke hensigtsmæssigt, at disse separate varmenet ikke var omfattet af elpatronordningen. Der blev derfor efterfølgende i 2010 lovgivet om, at de også skulle omfattes.

I den forbindelse blev der også lovgivet om, at elpatronordningen tillige skulle gælde for de omfattede varmeproducenters fremstilling af varme til deres eget forbrug (»in house«).

Disse nye regler trådte i kraft den 1. november 2011.

Fra ordningens begyndelse i 2008 har det været betingelse for adgang til ordningen, at varmeproducenten var momsregistreret som varmeproducent. Denne betingelse fremgår fortsat af lovbestemmelserne.

Erhvervsmæssige leverancer af varme er som udgangspunkt almindelig momspligtig virksomhed. Det er dog ikke alle varmeleverandører, som er momsregistrerede. Virksomheder, herunder boligorganisationer, med moms fritaget udlejning af almindelige boliger er således fritaget for moms af levering af varme som led i udlejningen, jf. momslovens § 13, stk. 1, nr. 8.

3.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at bestemmelserne om elpatronordningen i energiafgiftslovene og CO₂-afgiftsloven ændres, således at betingelsen om momsregistrering af varmeproducenten for dennes adgang til elpatronordningen ophæves. Det foreslås i den forbindelse, at ændringen får virkning tilbage i tid fra den 1. november 2011.

Dermed tilrettes lovene, da det var hensigten med lovændringerne, der trådte i kraft den 1. november 2011, at de skulle kunne omfatte ikke-momsregistrerede varmeproducenter, herunder boligorganisationer, med levering af varme som led i moms fritaget udlejning.

3.2. Valgfrihed for flypendleres beregningsgrundlag for befordringsfradrag

3.2.1. Gældende ret

Efter ligningslovens § 9 C, stk. 1, kan personer foretage fradrag for befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads med et beløb, som beregnes på grundlag af den normale transportvej ved bilkørsel efter en kilometertakst, der fastsættes af Skatterådet. Der kan dog kun foretages fradrag for den del af befordringen pr. arbejdsdag, der overstiger 24 km, jf. § 9 C, stk. 2.

Befordringsfradraget er et ligningsmæssigt fradrag, det vil sige et fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Skatteværdien af et ligningsmæssigt fradrag udgør ca. 27,6 pct. i 2017 i en kommune med en skatteprocent svarende til landsgennemsnittet.

Udgør befordringen pr. arbejdsdag til og med 120 km, beregnes fradraget med den kilometertakst, som Skatterådet årligt fastsætter. For befordring herudover beregnes fradraget med 50 pct. af den fastsatte kilometertakst, jf. § 9 C, stk. 3.

For 2017 er taksten for befordring fra 24-120 km fastsat til 1,93 kr. pr. km, og for befordring over 120 km udgør taksten 0,97 kr. pr. km, jf. bekendtgørelse nr. 1620 af 15. december 2016 om Skatterådets satser for 2017 vedrørende fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads og udbetaling af skattefri godtgørelse for erhvervmæssig befordring.

Efter de gældende bestemmelser i § 9 C, stk. 3, 3.-5. pkt., er personer med sædvanlig bopæl i yderkommuner i indkomstårene 2007-2018 (eller under visse betingelser i 7 år regnet fra det tidspunkt før udgangen af indkomståret 2018, hvor retten hertil første gang er opnået) ikke omfattet af halveringen af taksten ved daglig befordring ud over 120 km. For disse personer beregnes fradraget for befordring over 120 km således med den fulde kilometertakst.

Hvis den skattepligtige på grund af de givne geografiske forhold, tidsforbrug og økonomisk rimelighed bliver nødt til at benytte færgetransport, ruteflytransport eller lignende på en del af eller hele strækningen mellem hjem og arbejdsplads, er der fastsat særlige regler for beregningen for denne strækning i bekendtgørelse nr. 1044 af 8. november 2012 om visse ligningslovsregler m.v. Bekendtgørelsen er bl.a. udstedt med hjemmel i ligningslovens § 9 C, stk. 5, der giver skatteministeren hjemmel til bl.a. at fastsætte nærmere regler om administrationen af § 9 C, stk. 1-3, herunder regler om, hvorledes den normale transportvej efter stk. 1 fastlægges.

Frdraget for strækningen beregnes efter bekendtgørelsens § 4 som den faktiske, dokumenterede udgift til færgetransport, ruteflytransport eller lignende. I så fald kan der ikke vælges normalfradrag for bilkørsel efter kilometertaksten, uanset at en del af strækningen kunne have været tilbagelagt over land. Transport til og fra færgehavnen/lufthavnen fradrages med kilometertaksten, jf. ligningslovens § 9 C, stk. 1-3.

Der kan alene foretages fradrag for de faktiske, dokumenterede udgifter til ruteflytransport, færgetransport eller lignende. Der kan således ikke foretages fradrag for de faktiske, dokumenterede udgifter til befordring med f.eks. et privatfly eller et chartret fly.

3.2.2. Lovforslaget

Det foreslås at give flypendlere mulighed for at vælge mellem enten befordringsfradrag for faktiske, dokumenterede udgifter til flybilletter plus fradrag for normal transportvej ved bilkørsel til og fra lufthavnen (dvs. som efter gældende regler) eller befordringsfradrag for normal transport-

vej ved bilkørsel beregnet på baggrund af den af Skatterådet fastsatte kilometertakst.

Muligheden for at beregne befordringsfradrag på baggrund af den normale transportvej ved bilkørsel foreslås begrænset til flypendling inden for EU/EØS' geografiske område. Langt de fleste flypendlere pendler inden for EU/EØS' geografiske område, samtidig med at afgrænsningen forhindrer, at der kan opnås utilsigtede høje fradrag ved flypendling til og fra destinationer uden for EU/EØS' geografiske område.

Med lovforslaget foreslås samtidig, at bestemmelserne i §§ 3 og 4 i bekendtgørelse nr. 1044 af 8. november 2012 lovfæstes.

Visse flypendlere vil med den foreslåede valgmulighed kunne opnå et højere fradrag end hidtil ved at vælge et befordringsfradrag beregnet på baggrund af den normale transportvej ved bilkørsel.

Valget af befordringsfradrag på baggrund af den normale transportvej ved bilkørsel ville umiddelbart kunne føre til et utilsigtet højt befordringsfradrag ved transport med rutefly over lange afstande. For at opnå en mere retvisende opgørelse af befordringsfradraget for flypendlere, der vælger at anvende den foreslåede mulighed for at opgøre befordringsfradraget på baggrund af den normale transportvej ved bilkørsel, indeholder den foreslåede valgmulighed en yderligere nedsættelse af taksten for befordringsfradrag pr. kilometer, således at den fulde takst, der i dag halveres ved daglig befordring ud over 120 km, herudover reduceres til 25 pct. af fuld takst ved daglig befordring ud over 400 km. Nedsættelsen af taksten ved 400 km vil kun berøre flypendlere, der benytter muligheden for at opgøre befordringsfradraget på baggrund af den normale transportvej ved bilkørsel. Personer med sædvanlig bopæl i en yderkommune, der ikke omfattes af halveringen af taksten ved befordring ud over 120 km jf. ligningslovens § 9 C, stk. 3, 2.-5. pkt., omfattes ikke af denne yderligere nedsættelse.

Begrænsningen i befordringsfradrag pr. kilometer er begrundet med, at gennemsnitsomkostningerne pr. kilometer til befordring med rutefly alt andet lige falder hurtigere, jo flere kilometer man transporterer sig, end tilfældet er ved befordring i bil.

Ud over indførelsen af valgmuligheden for flypendleres beregningsgrundlag for befordringsfradrag tilsigtes ingen ændringer af den gældende retstilstand for beregning af befordringsfradrag. Med lovforslaget ændres således ikke på, at personer med lavere indkomst vil få forhøjet fradrag for befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads, og at medlemmer af Folketinget, ministre og danske medlemmer af Europa-Parlamentet ikke kan foretage fradrag ved befordring i forbindelse med folketingshvervet. Lovforslaget ændrer heller ikke på, at hvis arbejdsgiveren stiller fri befordring til rådighed, skal værdien heraf medregnes til den skattepligtiges (ansattes) indkomst, hvis han eller hun samtidig tager fradrag for befordringen mellem bopælen og arbejdspladsen.

3.3. *Betalingspligt ved momspligtige tvangsauktionssalg*

3.3.1. *Gældende ret*

Tvangsauktionssalg anses momsmæssigt som en leverance mod vederlag og behandles derfor på samme måde som andre salg. Såfremt tvangsauktionssælgeren er en momspligtig person, og genstanden, der bliver solgt på tvangsauktion, ikke er momsfritaget, skal tvangsauktionssalget pålægges moms.

I henhold til momslovens § 46 er det som hovedregel sælgeren, der er den momspligtige person, som skal opkræve momsen hos køber og indbetale momsen til SKAT.

Der kan ske tvangsauktion over løsøre og fast ejendom. Tvangsauktionssalg over fast ejendom og det med ejendommen medfølgende løsøre foretages af fogedretterne, mens tvangsauktionssalg over separat løsøre foretages af autoriserede auktionsledere.

Ved tvangsauktionssalg af momspligtig fast ejendom er tvangsauktionssælgeren betalingspligtig for momsen efter de almindelige momsregler. Tvangsauktionssælgeren skal således indberette og indbetale momsen af tvangsauktionssalget til SKAT.

I forhold til salg af løsøre, der følger med ejendommen, fremgår det af Justitsministeriets tvangsauktionsvilkår, pkt. 6.C.c, at det er køber, der er betalingspligtig for eventuel moms af løsøret. Dette afviger fra momslovens almindelige bestemmelser om betalingspligt.

Ved tvangsauktionssalg af momspligtigt separat løsøre, der ikke bortauktioneres sammen med en fast ejendom, er tvangsauktionssælgeren ligeledes betalingspligtig for momsen efter de almindelige momsregler.

3.3.2. *Lovforslaget*

Det foreslås, at fogedretterne og auktionslederne gøres betalingspligtige for momsen af et momspligtigt tvangsauktionssalg, både for så vidt angår separate løsøre, fast ejendom og det eventuelt til ejendommen medfølgende løsøre. Herved reduceres risikoen for, at staten taber momsindtægter i forbindelse med tvangsauktionssalg. Derudover vil alle tvangsauktionssalg momsmæssigt blive behandlet ens. Det vil således i alle tilfælde være en fogedret eller en auktionsleder, som står for indbetalingen af momsen af tvangsauktionssalget. Herved skal købere af medfølgende løsøre til en fast ejendom og sælgere af fast ejendom og separate løsøre på tvangsauktioner ikke længere indbetale momsen til SKAT.

For at øge reglens effektivitet foreslås det ligeledes, at den, der rekvirerer en tvangsauktion (rekvirenten), hæfter solidarisk for indbetalingen af momsen sammen med den momspligtige person, hvis faste ejendom, eventuelt medfølgende løsøre eller separate løsøre, sælges på tvangsauktion. Kravet om solidarisk hæftelse er nødvendigt henset til, at rekvirenten af tvangsauktionen og den momspligtige person, hvis faste ejendom eller løsøre sælges på tvangsauktion, har en sammenfaldende interesse i, at tvangsauktionen ikke anses for momspligtig, idet der herved kan opnås større

dækning af rekvirentens og andres kreditorers krav. Den solidariske hæftelse er begrænset til tilfælde, hvor rekvirenten forsætligt eller groft uagtsomt har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger eller fortiet oplysninger om, tvangsauktionssalgets momsmæssige behandling.

Samtidig foreslås det, at den momspligtige person kan ifalde bødestraf, hvis denne afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for tvangsauktionen.

3.4. *Ændret adgang til tilbagebetaling af tinglysningsafgift*

3.4.1. *Gældende ret*

Tinglysningsafgiftslovens §§ 22-24 opregner udtømmende de tilfælde, hvor der kan ske tilbagebetaling af den variable tinglysningsafgift. Størstedelen af de tilfælde, som i dag giver adgang til afgiftsgodtgørelse, er kendetegnet ved, at retsvirkningen af det tinglyste eller registrerede dokument alligevel ikke indtræder, eller at en tinglyst ejendomsret går tilbage til den oprindelige ejer, f.eks. sælgeren.

3.4.2. *Lovforslaget*

Tinglysningsafgiftsloven giver ikke mulighed for at mere generelle tilfælde, som f.eks. åbenlys tastefejl i forbindelse med en tinglysning af et ejerskifte, kan udløse en godtgørelse af variabel tinglysningsafgift. Den manglende mulighed for afgiftsgodtgørelse indebærer endvidere, at en efterfølgende berigtigelse af fejlen vil udløse en tinglysningsafgift, fordi en sådan ekspedition vil være en afgiftspligtig ekspedition efter tinglysningsafgiftslovens almindelige regler. Er der f.eks. sket en åbenlys tastefejl i forbindelse med tinglysningen af et ejerskifte, som gør, at ejendommen skal tilbageføres til den oprindelige ejer, er det ikke muligt at få godtgjort den afgift, der blev betalt i forbindelse med tinglysningen af det tidligere ejerskifte. Det er endvidere ikke muligt at få godtgjort den afgift, som skal betales, når adkomsten tilbageføres til den oprindelige ejer. I de situationer vil der således skulle betales tinglysningsafgift to gange af et ejerskifte, som slet ikke skulle have været tinglyst. Der kan endvidere være situationer, hvor der er behov for at tinglyse et gensidigt ejerskifte for at korrigere en fejl, f.eks. hvor der er tinglyst et skøde på ejendommen med naboens matrikelnummer. I de situationer vil der efter gældende ret skulle betales tinglysningsafgift igen, når fejlen skal rettes.

Den manglende mulighed for afgiftsgodtgørelse i sådanne tilfælde kan med andre ord indebære, at almindelige tastefejl i det digitale tinglysningsystem, der sker som led i en tinglysning af et ejerskifte, kan få store økonomiske konsekvenser for den, som har foretaget anmeldelsen til tinglysning, og som dermed har indtastet forkerte oplysninger i det digitale tinglysningsystem. Da det digitale tinglysningsystem ikke kun gør det muligt for professionelle rådgivere, men også for f.eks. almindelige borgere at foretage tinglysninger af ejerskifte af fast ejendom i det digitale tinglysningsystem, vil en sådan type af selvforkyldt, men åbenbart, tastefejl kunne få alvorlige økonomiske konsekvenser

for anmeldere, herunder for almindelige borgeres privatøkonomi, og udløse en afgiftspligt, som ikke var tiltænkt.

Med forslaget til en ændring af tinglysningsafgiftsloven foreslås indført en eksplicit adgang til godtgørelse af den variable tinglysningsafgift i de tilfælde, hvor åbenlyse fejl i forbindelse med tinglysningen af et ejerskifte af fast ejendom har udløst en afgiftspligt efter tinglysningsafgiftsloven. Afgiftsgodtgørelsen er imidlertid betinget af, at den fejlagtige tinglysning efterfølgende er rettet i det digitale tinglysningsystem ved efterfølgende berigtigelse i form af en ny tinglysning.

Det bemærkes, at godtgørelsen kun omfatter den variable afgift. Der skal fortsat betales den faste afgift på 1.660 kr. ved hver tinglysning.

3.5. Ændring af SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld

3.5.1. Gældende ret

Det fremgår af toldlovens § 30, at virksomheder skal stille sikkerhed for potentiel toldskyld, der kan opstå for varer, der henføres under midlertidig opbevaring eller visse toldprocedurer. I den forbindelse er det muligt at anvende SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld til at stille sikkerhed ved at betale et bidrag til ordningen. Der indbetales bidrag af alle virksomheder, som deltager i ordningen, og det samlede bidrag skal dække de tab, som opstår ved, at toldskyld ikke betales af enkelte deltagende virksomheder.

Virksomheder skal både stille sikkerhed for opstået toldskyld og potentiel toldskyld. Ved opstået toldskyld forstås det toldbeløb, der er opstået, f.eks. fordi varerne er importeret til fri omsætning i Danmark, hvorimod potentiel toldskyld er det toldbeløb, der kan opstå for varer, der ikke er i fri omsætning, men som ligger på et oplag i Danmark. Det er også muligt at anvende en sikkerhedsstillelsesordning hos SKAT for opstået toldskyld, og der er derfor to forskellige ordninger hos SKAT. Én for potentiel toldskyld og én for opstået toldskyld, som dog adskiller sig lidt fra hinanden.

Det er i dag ikke muligt at udelukke virksomheder fra at tilmelde sig SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld, uanset om der er nærliggende risiko for, at told ikke betales rettidigt. Det er endvidere ikke muligt at fratage en virksomhed retten til at anvende SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld, hvis det på et senere tidspunkt, når virksomheden er tilmeldt, viser sig, at virksomheden ikke angiver rettidigt, ikke betaler sin toldskyld, eller såfremt det er overvejende sandsynligt, at den ikke vil blive betalt. Det øger risikoen for tab på ordningen, og det kan medføre, at efterrettelige virksomheder skal betale mere for at deltage i ordningen. En øget risiko for tab på ordningen medfører også en øget risiko for udgifter for den danske stat, idet staten skal afregne manglende beløb til EU, når der er tab på ordningen.

Når en virksomhed skal stille sikkerhed for retten til kredit for opstået toldskyld, kan virksomheden også anvende

SKATs sikkerhedsstillelsesordning, dog for ordningen for opstået toldskyld. Med hensyn til SKATs sikkerhedsstillelsesordning for opstået toldskyld er det muligt at føre en vis kontrol med, hvilke virksomheder der deltager i SKATs sikkerhedsstillelsesordning for opstået toldskyld og sørge for, at »dårlige betalere« udelukkes. Det er muligt, fordi der er hjemmel i toldlovens § 29 til at nægte virksomheder kredit og dermed at tilmelde sig SKATs sikkerhedsstillelsesordning for opstået toldskyld, såfremt der er nærliggende risiko for, at tolden ikke bliver betalt. Der er også hjemmel i toldlovens § 38 til at fratage virksomheder deres ret til toldkredit, såfremt virksomheden ikke angiver rettidigt, ikke betaler toldskylden rettidigt, eller det er overvejende sandsynligt, at toldskylden ikke vil blive betalt. Det indebærer, at virksomheder også kan fratages muligheden for at deltage, når virksomheden er tilmeldt.

3.5.2. Lovforslaget

Der bør gælde de samme regler for SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld, som der gør for SKATs sikkerhedsstillelsesordning for opstået toldskyld. Det foreslås derfor, bestemmelserne i toldlovens §§ 29 og 38 udvides, så det fremover er muligt 1) at udelukke en virksomhed fra at tilmelde sig SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld, hvis der er nærliggende risiko for, at skyldig told og moms ikke vil blive betalt, og 2) efter tilmeldingen til ordningen at fratage virksomheder deres ret til at deltage i SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld, hvis en fortoldningsangivelse eller udførselsangivelse ikke angives rettidig, hvis virksomheden ikke betaler skyldig told eller moms rettidigt, eller der foreligger oplysninger om virksomhedens forhold, der gør det overvejende sandsynligt, at told og moms ikke bliver betalt.

3.6. Øvrige ændringer

3.6.1. Gældende ret

Efter gældende ret skal virksomheder, der benytter et særligt bundfradrag i lov om afgift af svovl, foretage en indberetning til SKAT, hvis beløbet overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Dette krav blev indført i en række ordninger på skatteområdet ved lov nr. 1558 af 13. december 2016 om tilpasning af afgiftslovene til Europa-Kommissionens statsstøttereform m.v. Ved en fejl er der i lov om afgift af svovl henvist til lov om afgift af svovl § 33, stk. 3 og 4. Henvisningen skal rettelig være til lov om afgift af svovl § 33, stk. 1-9, som det også fremgår af forarbejderne til lov nr. 1558 af 13. december 2016.

I momsloven henvises et sted til fristerne for afregning af moms, hvor der rettelig burde stå fristerne for angivelse af moms.

I forbindelse med implementeringen af EU-toldkodeksen, der trådte i kraft den 1. maj 2016, blev en række bestemmelser i toldloven ændret, så loven stemmer overens med EU-toldkodeksen. Der er dog ved en fejl ikke indført en henvisning i toldloven til en bestemmelse i EU-toldkodeksen.

Efter gældende regler medregnes godtgørelsen for befordring ved opgørelsen af den personlige indkomst, medmindre der er særlig hjemmel til skattefritagelse.

Bopælskommunen yder godtgørelse for befordring til udlændinge, der deltager i skoleundervisning som led i en integrationsgrunduddannelse, med hjemmel i bekendtgørelse nr. 1623 af 15. december 2016 om integrationsgrunduddannelse efter lov om integrationsgrunduddannelse (igu) og virksomhedsbonus efter integrationsloven. Bekendtgørelsen er fastsat i medfør af § 10, stk. 8, i lov om integrationsgrunduddannelse (igu). Godtgørelsen ydes for befordring mellem udlændingens bopæl og uddannelsessted. Såfremt udlændingen som led i integrationsgrunduddannelsen har behov for befordring direkte mellem praktiksted og uddannelsessted, ydes godtgørelse for denne befordring.

Godtgørelsen beregnes på grundlag af den billigste rejsehjemmel, som kan anvendes for at foretage den pågældende rejse, og ydes for de dage, hvor der foregår undervisning og med en egenbetaling pr. dag, jf. bekendtgørelse nr. 1623 af 15. december 2016 om integrationsgrunduddannelse efter lov om integrationsgrunduddannelse (igu) m.v.

Efter gældende regler er der skattefrihed for den befordringsgodtgørelse, som udbetales med hjemmel i § 82 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det drejer sig bl.a. om befordringsgodtgørelse som led i job- og erhvervsrettet vejledning, opkvalificering, virksomhedspraktik, voksen- og efteruddannelse m.v.

3.6.2. Lovforslaget

Det foreslås at rette henvisningsfejlen i lov om afgift af svovl, så der i stedet henvises til § 33, stk. 1-9.

Momsloven foreslås rettet, så der i stedet henvises til angivelsesfristen frem for afregningsfristen.

Det foreslås endvidere at tilføje en henvisning i toldloven til artikel 146 i den delegerede forordning (EU) 2015/2446, jf. EU-toldkodeksens artikel 167.

Med lovforslaget foreslås det desuden at skattefritage ydelser fastsat i medfør af § 10, stk. 8, i lov om integrationsgrunduddannelse (igu) til dækning af transportudgifter for udlændinge i forbindelse med deltagelse i skoleuddannelse under integrationsgrunduddannelsen. Skattefritagelsen omfatter således den godtgørelse, som bopælskommunen med hjemmel i bekendtgørelse nr. 1623 af 15. december 2016 om integrationsgrunduddannelse efter lov om integrationsgrunduddannelse (igu) m.v. yder til udlændinge, der deltager i skoleundervisning som led i en integrationsgrunduddannelse.

Det vil sikre, at godtgørelse for befordring som led i en integrationsgrunduddannelse (igu) skattemæssigt sidestilles med lignende godtgørelse for befordring som led i job- og erhvervsrettet vejledning, opkvalificering, virksomhedspraktik, voksen- og efteruddannelse m.v. efter lov om aktiv beskæftigelsesindsats, der efter gældende regler er skattefritaget.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Samlet skønnes lovforslaget at medføre et merprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 3 mio. kr. i 2018, jf. tabel 1. Den varige virkning skønnes til ca. 4 mio. kr. årligt.

Tabel 1. Samlede provenumæssige konsekvenser af lovforslag

Mio. kr. (2017-niveau)	2017	2018	2019	2020	Varig
<i>Umiddelbar virkning</i>					
Valgfrihed for flypendlere	0	-3	-2	-2	-1
Betalingspligt ved tvangsauktionssalg	2,5	5	5	5	5
I alt, umiddelbar virkning	2,5	2	3	3	4
- heraf virkning for kommunerne	0	-3	-2	-2	-1
<i>Virkning efter tilbageløb og adfærd</i>					
Valgfrihed for flypendlere	0	-2	-2	-2	-1
Betalingspligt ved tvangsauktionssalg	2,5	5	5	5	5
I alt, efter tilbageløb og adfærd	2,5	3	3	3	4

Lovforslagets del, der vedrører betalingspligt ved tvangsauktionssalg, foreslås at træde i kraft den 1. juli 2017 og har derfor halvårsvirkning i 2017. Forslagets øvrige dele har ingen provenumæssig virkning i finansåret 2017. I finansåret 2018 skønnes et samlet merprovenu på ca. 2 mio. kr.

4.1. Valgfrihed for flypendleres beregningsgrundlag for befordringsfradrag

Denne del af lovforslaget skønnes med stor usikkerhed at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 3 mio. kr. i 2018. Mindreprovenuet efter tilbageløb og adfærd skønnes at udgøre ca. 2 mio. kr. i 2018. På sigt vil provenuvirkningen være faldende, da befordringsfradragets ordning for per-

soner bosat i yderkommuner efter gældende regler ophører frem mod 2025.

Det vurderes, at valgfriheden for flypendlere i et vist omfang vil medføre et øget arbejdsudbud. På den anden side vil en øget anvendelse af befordringsfradraget, ved at flere vælger at finde beskæftigelse længere væk og benytte rutefly til og fra arbejde, medføre et vist yderligere mindreprovenu. Med nogen usikkerhed vurderes disse adfærdseffekter samlet set ikke at medføre nævneværdige provenueæssige konsekvenser.

Det vurderes, at lovforslaget vil kunne bidrage til yderkommunernes muligheder for at tiltrække og fastholde borgere, der pendler med fly til en arbejdsplads i andre dele af landet.

4.2. Betalingspligt ved momspligtige tvangsauktionssalg

Den del af lovforslaget, der vedrører momspligtige tvangsauktionssalg, reducerer risikoen for, at staten taber momsprovenu i forbindelse med tvangsauktionssalg. Forslaget skønnes med betydelig usikkerhed at medføre et årligt merprovenu efter tilbageløb og adfærd på 5 mio. kr. (2016-niveau).

Lovforslaget bevirker, at fogedretterne påføres løbende omkostninger i forbindelse med indberetning og indbetaling af moms til SKAT. De nævnte omkostninger skønnes at være begrænsede.

SKAT vil have omkostninger i form af et kvart årsværk.

4.3. Ændring af SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld

Lovforslagets del, der vedrører SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld, skønnes at medføre administrative konsekvenser for SKAT, da SKAT skal bruge ressourcer på at fratage virksomheder deres ret til at deltage i SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld. SKAT skønner, at det vil kræve 3-5 årsværk at administrere reglerne, herunder 1) at udelukke virksomheder fra at tilmelde sig SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld, og 2) efter tilmeldingen til ordningen at fratage virksomheder deres ret til at deltage i SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld.

4.4. Lovforslagets øvrige ændringer

For så vidt angår forslaget om skattefritagelse for befordringsgodtgørelse under integrationsgrunduddannelse (igu), medfører dette ingen egentlige provenueæssige konsekvenser, da godtgørelsen er udmålt under forudsætning om skattefrihed. Skattefritagelsen har dog karakter af en skatteudgift. På baggrund af målgruppens størrelse skønnes udgifterne at være helt marginale.

Lovforslagets resterende dele medfører ikke nævneværdige økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Valgfriheden for flypendlerne vil kunne gøre det nemmere for virksomheder placeret tæt på lufthavne at tiltrække og fastholde kvalificeret arbejdskraft fra kommuner placeret i andre dele af landet og fra udlandet. Denne del af lovforslaget skønnes på den baggrund at medføre beskedne afledte økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Denne del af lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslagets del om at gøre fogedretterne og autoriserede auktionsledere betalingspligtige for moms, reducerer risikoen for, at momsen ikke afregnes til SKAT. Det medfører dog samtidig, at tvangsauktionssælgerens øvrige kreditorer kan blive betalt mindre, og at risikoen for tab ved at handle med en risikobetonet (konkurstruet) virksomhed øges.

Lovforslaget bevirker, at autoriserede auktionsledere påføres løbende omkostninger i forbindelse med indberetning og indbetaling af moms til SKAT. De nævnte omkostninger skønnes at være begrænsede.

Lovforslaget medfører, at rekvirenter af tvangsauktioner skal oplyse, hvorvidt der er tale om et momspligtigt tvangsauktionssalg, hvilket skønnes at medføre en mindre øget administrativ byrde for rekvirenterne. Samtidig befries tvangsauktionssælgere af fast ejendom og separat løsøre for betalingspligten for momsen og skal derfor ikke længere indbetale momsen af salget til SKAT, og momspligtige virksomheder, der køber den løsøre, der følger med en fast ejendom på tvangsauktion, befries ligeledes for deres betalingspligt og skal heller ikke indbetale momsen heraf. Dette skønnes at udgøre en mindre administrativ lettelse.

Forslaget om ændring af SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld kan medføre økonomiske konsekvenser for de virksomheder, der udelukkes fra at deltage i ordningen. I de tilfælde skal virksomhederne stille sikkerhed på anden vis, f.eks. ved en bankgaranti som kan være dyre, før at de kan importere varer til Danmark.

Forslaget kan også være med til at sikre, at de virksomheder, der angiver og betaler toldskyld rettidigt, får mere fordelagtige vilkår i form af lavere bidrag for deltagelse i ordningen, da de skal betale mindre jo flere virksomheder i ordningen, der betaler deres toldskyld.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har været forelagt lovforslagets ændringer af momsloven, lov om afgift af svovl, tinglysningsafgiftsloven og toldloven og vurderer, at de ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslagets resterende dele har ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Borgere, der har købt løsøre, der følger med en fast ejendom på tvangsauktion, skal ikke længere indbetale momsen af købet til SKAT. Det skønnes at udgøre en mindre administrativ lettelse.

Lovforslagets resterende dele medfører ikke nævneværdige administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget om ændring af reglerne om befordringsfradrag vurderes at være i overensstemmelse med EU-rettens regler om arbejdskraftens frie bevægelighed i artikel 45 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde. De foreslåede regler vil gælde for alle skattepligtige personer uanset nationalitet, bopæl, beskæftigelse m.v., idet valgmuligheden dog er afgrænset til pendling med rutefly inden for EU/EØS' geografiske område.

Indførelsen af valgfrihed mellem enten at beregne befordringsfradraget på baggrund af de faktiske udgifter til ruteflytransport eller på baggrund af den normal transportvej ved bilkørsel vil både tilgodese personer, der flyver til og fra arbejde inden for Danmarks grænser og på tværs af Danmarks grænser.

Den foreslåede opgørelse af befordringsfradraget for flypendlere, der vælger at opgøre befordringsfradraget på baggrund af den sædvanlige transportvej ved bilkørsel ud over 400 km befordring pr. arbejdsdag, skønnes primært at berøre personer, der transporterer sig til og fra arbejde på tværs af Danmarks grænser. Den vil dog også omfatte personer, der transporterer sig til og fra arbejde inden for Danmarks grænser. Den foreslåede nedsættelse vurderes at være saglig, da den gennemsnitlige omkostning pr. befordret kilometer i rutefly alt andet lige falder hurtigere, jo flere kilometer man transporterer sig, end tilfældet er ved befordring i bil.

Lovforslagets del, der vedrører betalingspligten ved tvangsauktionssalg, har hjemmel i momssystemdirektivets (direktiv 2006/112/EF) artikel 205 og 273. I henhold til artikel 205 kan en anden end den betalingspligtige person hæfte solidarisk for momsen. I henhold til artikel 273 kan medlemslandene fastsætte forpligtelser, som de skønner nødvendige for at sikre en korrekt opkrævning af momsen og for at undgå svig.

Artikel 273 indrømmer således medlemslandene et skøn i forbindelse med at fastsætte forpligtelser, der sikrer en korrekt opkrævning af momsen og for at undgå svig. Sådanne foranstaltninger skal være proportionale og overholde princippet om momsens neutralitet.

Formålet med lovforslagets del, der vedrører betalingspligt ved tvangsauktioner, er at reducere risikoen for, at den momspligtige person, henset til sin økonomiske situation, ikke tilsidesætter sin momspligt ved f.eks. at dække øvrige kreditorers krav med momsbetalingen. Dette formål udmøntes ved, at fogedretterne i forbindelse med tvangsauktionen skal sørge for, at momsen indbetales til SKAT. Lovforslaget vurderes således ikke at gå ud over, hvad der er nødvendigt af hensyn til dette formål. Lovforslaget påvirker desuden ikke momsens neutralitet, da det alene ændrer på, hvem der skal stå for indbetalingen af momsen.

Endvidere har EU-Domstolen i sag C-499/13, Macikowski, udtalt, at en national lovgivning, hvorefter fogeder forpligtes til at beregne, opkræve og indbetale den moms, der skyldes på provenuet af et salg ved tvangsauktion, falder ind under momsdirektivets artikel 273. Dette begrundes med, at en sådan foranstaltning er nødvendig for at sikre den korrekte opkrævning af momsen.

Lovforslagets dele, der vedrører tilretning af elpatronordningen og betalingspligt ved tvangsauktioner notificeres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (informationsproceduredirektivet). Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, hvorfor der ikke gælder nogen standstill-periode.

Lovforslagets øvrige dele har ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslagets dele vedrørende ændringerne af momsloven, lov om afgift af svovl, tinglysningsafgiftsloven og toldloven har i perioden fra den 10. februar til den 10. marts 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Boligselskabernes Landsforening, CEPOS, Ceva, Coop, Danish Export Association, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Statistik, Dansk Byggeri, Dansk Dagligvareleverandørforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Mode og Textil, Dansk Skibsløseleverandørforening, Dansk Skibsmæglerforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske advokater, Danske Havne, Danske Maritime, Danske Speditører, Datatilsynet, De Danske Bilimportører, Den Danske Dommerforening, Den Danske Landinspektørforening, DI, DIKO, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, DTL, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, FDL, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finansrådet, Finanstilsynet, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, FSR - danske revisorer, Grundejernes Landsforening, IBIS, International Transport Danmark, InvesteringsFondsBranchen, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsskatteretten, Lokale- og Anlægsfonden, Mellempfolkeligt Samvirke, Parcelhusejernes Landsorganisation, Post Danmark, Realkreditforeningen, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening, Tinglysningsretten, Vurderingsankenævnsforeningen.

Et udkast til lovforslaget vedrørende tilretning af elpatronordningen har i perioden fra den 1. marts 2017 til den 29. marts 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Affald Plus, Aluminium Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI, Biobrændselsforeningen, Blik- og Rørarbejderforbundet, Borger- og retssikkerhedschefen i SKAT, Brancheforeningen for Biogas, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Branchefor-

eningen for Husstandsvindmøller, Bryggeriforeningen, Business Danmark, Børsmæglerforeningen, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gæsteknisk Center, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Retursystem A/S, Dansk Solcelleforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Halmleverandører, DANVA, Det Økologiske Råd, DI, Eksportrådet, Emballageindustrien, Energi Danmark, Energi- og Olieforum, Energiform Danmark, Energiklagenævnet, Energinet.dk, Energistyrelsen, Energitilsynet, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finansforbundet, Finansrådet, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Danske Skatteankenævne, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Danske Biogasanlæg, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frie Funktionærer, FSE, FSR - danske revisorer, FTF, Grafisk Arbejdsgiverforening, Greenpeace Danmark, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, HORESTA, Håndværksrådet, InvesteringsFondsBranchen, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkeskadede, Landsskatte retten, Ledernes Hovedorganisation, LO, Lokale Pengeinstitutter, Miljøstyrelsen, Mineralolie Brancheforeningen, Moderniseringsstyrelsen, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nati-

onalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nærbutikkernes Landsforening, Partnerskabet for brint og brændselsceller, Plastindustrien, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Restaurationsbranchen.dk, Sæmmenslutningen af Karosseribyggere og Autooprettere i Danmark, Sæmmenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Sæmmensluttede Danske Energiforbrugere, SEGES, Serviceforbundet, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening, Søfartens Ledere, Søfartsstyrelsen, Vedvarende Energi, VELTEK, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, WWF, Ældresagen, Økologisk Landsforening.

Den del af lovforslaget, der vedrører indførelse af skattefrihed for befordringsgodtgørelse udbetalt som led i et integrationsgrunduddannelsesforløb (igu) og valgfrihed for flypendleres beregningsgrundlag for befordringsfradrag, har ikke været sendt i høring. Det skyldes, at godtgørelsesordningen blev fastsat under forudsætning af, at godtgørelserne skulle være skattefrie. Denne ændring bringer således retstilstanden i overensstemmelse med, hvad der var tilsigtet i forbindelse med lovgivningen om integrationsgrunduddannelsesforløb. Bestemmelsen om beregningsgrundlaget for flypendleres befordringsfradrag er delvist en lovfæstelse af eksisterende regler, der er fastsat i bekendtgørelse. Indførelsen af en ekstra valgfri opgørelsesmetode stiller ikke nogen ringere i forhold til gældende regler.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget om betalingspligt for moms ved tvangsauktioner skønnes med betydelig usikkerhed at medføre et årligt merprovenu efter tilbageløb og adfærd på 5 mio. kr. (2016-niveau).	De foreslåede ændringer af befordringsfradragreglerne skønnes med en vis usikkerhed at have beskedne årlige provenumæssige virkninger efter tilbageløb og adfærd.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Forslaget om betalingspligt for moms ved tvangsauktioner medfører mindre løbende omkostninger for fogedretterne. Dertil vil SKAT have omkostninger i form af et kvart årsværk. SKAT skønner, at det vil kræve 3-5 årsværk at administrere forslaget om SKATs sikkerhedsstillelsesordning.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld kan være med til at sikre, at bidraget for at deltage i ordningen ikke skal forhøjes, som følge af, at nogle virksomheder ikke betaler deres toldskyld, eller at bidraget kan nedsættes, da virksomheder skal betale mindre jo flere virksomhe-	Forslaget om ændring af betalingspligten for moms ved tvangsauktioner reducerer statens risiko for tab ifm afregning af moms ved tvangsauktionssalg. Det kan derfor betyde, at tvangsauktionssælgeren ikke kan anvende momsen til evt. at betale sine øvrige kreditorer.

	der i ordningen, der betaler deres toldskyld.	Forslagets del om SKATs sikkerhedsstillelsesordning vil have betydning for de virksomheder, som ikke kan deltage i SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld, da de skal stille sikkerhed på anden vis, såfremt de ønsker at importere varer til Danmark.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget medfører mindre administrative lettelser for tvangsauktionssælgere og -købere, der ellers skulle have indbetalt moms af salget.	Forslaget medfører mindre administrative konsekvenser for rekvirenter af tvangsauktioner og autoriserede auktionsledere.
Administrative konsekvenser for borgerne	Mindre administrativ lettelse.	Ingen nævneværdige.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslagets del vedrørende tvangsauktionssalg har hjemmel i momssystemdirektivet (direktiv 2006/112/EF) artikel 205 og 273. Forslaget om ændring af reglerne om befordringsfradrag vurderes at være i overensstemmelse med EU-retten. De foreslåede regler vil gælde for alle personer uanset nationalitet, bopæl, beskæftigelse m.v. Lovforslagets dele vedrørende tilretning af elpatronordningen og betalingspligt ved tvangsauktioner notificeres efter informationsproceduredirektivet (direktiv 2015/1535/EU). Lovforslagets øvrige dele indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den såkaldte elpatronordning indebærer, at momsregistrerede varmeproducenter kan anvende lempede energifgifter for fjernvarmeproduktion, herunder for el-patroner (store el-drevne dyppekogere) og varmeanlæg til fossile brændsler. En af betingelserne er, at varmeproducenten har kraftvarmekapacitet. Der er dermed tale om virksomheder af en vis størrelse. Ordningen trådte i kraft den 1. januar 2008.

Ved ikrafttrædelsen var det bl.a. en betingelse, at varmen skulle leveres til »kollektive fjernvarmenet«, men det viste sig, at dette udtryk fra energilovene ikke omfattede »lignende fjernvarmenet«, dvs. separate fjernvarmenet, der ikke er en del af de »kollektive fjernvarmenet«, i forbindelse med større bebyggelser. Det var ikke hensigtsmæssigt, at disse separate varmenet ikke var omfattet af elpatronordningen. Der blev derfor efterfølgende stillet lovforslag om, at de skulle omfattes.

Med henblik på bl.a. at udvide elpatronordningen til således også at kunne omfatte varmeproducenter med varmeleverancer til »lignende fjernvarmenet« fremsatte skatteministeren den 17. marts 2010 lovforslag om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energi-

produkter og forskellige andre love (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.) (Folketingstidende 2009-10, A, L 162 som fremsat). Lovforslaget som vedtaget er optaget i Lovtidende som lov nr. 722 af 25. juni 2010.

Skatteministeren bemyndigedes i den forbindelse til at sætte ovennævnte udvidelse af elpatronordningen i kraft. Den blev sat i kraft den 1. november 2011 ved bekendtgørelse nr. 998 af 25. oktober 2011 (Bekendtgørelse om ikrafttræden af visse bestemmelser i lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen i elafgiftsloven og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.) og forskellige andre love).

Det fremgik derefter af bestemmelsen i CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 6, 1. pkt., at varmeproducenter, der leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet på de sædvanlige betingelser, herunder betingelsen om at varmeproducenten skal være momsregistreret, kan anvende elpatronordningen.

Det foreslås, at bestemmelsen i CO₂-afgiftsloven ændres, således at betingelsen om momsregistrering af varmeproducenten ophæves, så bestemmelsen også kan omfatte varmeproducenter, der ikke er momsregistrerede.

Baggrunden for forslaget er især, at ovennævnte »lignende fjernvarmenet« primært findes i forbindelse med større be-

byggelser. Der er dermed tale om situationer, hvori boligorganisationer og andre udlejere af boliger er varmeproducenter, som leverer varme til interne fjernvarmenet - dvs. »lignende fjernvarmenet« - og videre til lejerne.

Ved en fejl omfatter ovennævnte bestemmelses nuværende ordlyd imidlertid ikke f.eks. boligorganisationer med varmeanlæg, som leverer varme til »lignende fjernvarmenet« og videre til deres lejere som led i udlejningen. Det skyldes, at boligorganisationernes varmeproduktion ikke kan opfylde bestemmelsens krav om momsregistrering for varmeleverancerne for, at der kan ske anvendelse af elpatronordningen. Boligorganisationerne kan nemlig ikke momsregistreres for disse varmeleverancer, da det er fastsat i momslovens § 13, stk. 1, nr. 8, at udlejning af almindelige boliger, herunder levering af varme som led i udlejningen, er momsfrataget. Erhvervsmæssig varmeproduktion er ellers som udgangspunkt momspligtig virksomhed.

Det er på dette grundlag, at det foreslås, at der sker ophævelse af betingelsen om momsregistrering af varmeproducenten for dennes anvendelse af elpatronordningen i forbindelse med varmeleverancer til »kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet«.

Herefter vil også ikke-momsregistrerede varmeproducenter, der i øvrigt lever op til ordningens betingelser, kunne benytte afgiftslempelsen, som det var hensigten med lov nr. 722 af 25. juni 2010.

Til nr. 2

Med henblik på bl.a. at udvide elpatronordningen til også at gælde for de omfattede varmeproducenters fremstilling af varme til deres eget forbrug (»in house«) fremsatte skatteministeren den 17. marts 2010 lovforslag om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.)(Folketingstidende 2009-10, A, L 162 som fremsat). Lovforslaget som vedtaget er optaget i Lovtidende som lov nr. 722 af 25. juni 2010.

Skatteministeren bemyndigedes til at sætte ovennævnte udvidelse af elpatronordningen i kraft. Den blev sat i kraft den 1. november 2011 ved bekendtgørelse nr. 998 af 25. oktober 2011 (Bekendtgørelse om ikrafttræden af visse bestemmelser i lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen i elafgiftsloven og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.) og forskellige andre love).

Udvidelsen af elpatronordningen indsattes i en ny § 7 b i CO₂-afgiftsloven, som altså trådte i kraft den 1. november 2011. Ifølge bestemmelsen i § 7 b, stk. 1, 1. pkt., kan momsregistrerede varmeproducenters fremstilling af varme til eget forbrug omfattes af elpatronordningen på de sædvanlige betingelser, herunder betingelsen om at varmeproducenten skal være momsregistreret.

Det foreslås, at bestemmelsen i CO₂-afgiftsloven ændres, således at betingelsen om momsregistrering af varmeprodu-

centen ophæves, så bestemmelsen også kan omfatte varmeproducenter, der ikke er momsregistrerede. Herefter vil også ikke-momsregistrerede varmeproducenter, der i øvrigt lever op til ordningens betingelser, kunne benytte afgiftslempelsen, som det var hensigten med lov nr. 722 af 25. juni 2010.

Ved en fejl omfatter bestemmelsens nuværende ordlyd ikke f.eks. ikke-momsregistrerede boligorganisationers varme fremstilling til eget forbrug, selv om de - bortset fra betingelsen om momsregistrering - opfylder betingelserne for at kunne benytte elpatronordningen.

Det er på dette grundlag, at det foreslås, at der sker ophævelse af betingelsen om momsregistrering af varmeproducenten for dennes anvendelse af elpatronordningen i forbindelse med varmeproducentens varmfremstilling til eget forbrug.

Til § 2

Til nr. 1

Den såkaldte elpatronordning indebærer, at momsregistrerede varmeproducenter kan anvende lempede energifgifter for fjernvarmeproduktion, herunder for el-patroner (store el-drevne dypekogere) og varmeanlæg til fossile brændsler. En af betingelserne er, at varmeproducenten har kraftvarmekapacitet. Der er dermed tale om virksomheder af en vis størrelse. Ordningen trådte i kraft den 1. januar 2008.

Ved ikrafttrædelsen var det bl.a. en betingelse, at varmen skulle leveres til »kollektive fjernvarmenet«, men det viste sig, at dette udtryk fra energilovene ikke omfattede »lignende fjernvarmenet«, dvs. separate fjernvarmenet, der ikke er en del af de »kollektive fjernvarmenet«, i forbindelse med større bebyggelser. Det var ikke hensigtsmæssigt, at disse separate varmenet ikke var omfattet af elpatronordningen. Der blev derfor efterfølgende stillet lovforslag om, at de skulle omfattes.

Med henblik på bl.a. at udvide elpatronordningen til således også at kunne omfatte varmeproducenter med varmeleverancer til »lignende fjernvarmenet« fremsatte skatteministeren den 17. marts 2010 lovforslag om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.)(Folketingstidende 2009-10, A, L 162 som fremsat). Lovforslaget som vedtaget er optaget i Lovtidende som lov nr. 722 af 25. juni 2010.

Skatteministeren bemyndigedes i den forbindelse til at sætte ovennævnte udvidelse af elpatronordningen i kraft. Den blev sat i kraft den 1. november 2011 ved bekendtgørelse nr. 998 af 25. oktober 2011 (Bekendtgørelse om ikrafttræden af visse bestemmelser i lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen i elafgiftsloven og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.) og forskellige andre love).

Det fremgik derefter af bestemmelsen i elafgiftslovens § 11, stk. 16, 1. pkt., at varmeproducenter, der leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet på de sædvanlige betingelser, herunder betingelsen om at varmeproducenten skal være momsregistreret, kan anvende elpatronordningen.

Det foreslås, at bestemmelsen i elafgiftsloven ændres, således at betingelsen om momsregistrering af varmeproducenten ophæves, så bestemmelsen også kan omfatte varmeproducenter, der ikke er momsregistrerede.

Baggrunden for forslaget er især, at ovennævnte »lignende fjernvarmenet« primært findes i forbindelse med større byggeselskaber. Der er dermed tale om situationer, hvori boligorganisationer og andre udlejere af boliger er varmeproducenter, som leverer varme til interne fjernvarmenet - dvs. »lignende fjernvarmenet« - og videre til lejerne.

Ved en fejl omfatter ovennævnte bestemmelses nuværende ordlyd imidlertid ikke f.eks. boligorganisationer med varmeanlæg, som leverer varme til »lignende fjernvarmenet« og videre til deres lejere som led i udlejningen. Det skyldes, at boligorganisationernes varmeproduktion ikke kan opfylde bestemmelsens krav om momsregistrering for varmeleverancerne for, at der kan ske anvendelse af elpatronordningen. Boligorganisationerne kan nemlig ikke momsregistreres for disse varmeleverancer, da det er fastsat i momslovens § 13, stk. 1, nr. 8, at udlejning af almindelige boliger, herunder levering af varme som led i udlejningen, er momsfritaget. Erhvervsmæssig varmeproduktion er ellers som udgangspunkt momspligtig virksomhed.

Det er på dette grundlag, at det foreslås, at der sker ophævelse af betingelsen om momsregistrering af varmeproducenten for dennes anvendelse af elpatronordningen i forbindelse med varmeleverancer til »kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet«.

Herefter vil også ikke-momsregistrerede varmeproducenter, der i øvrigt lever op til ordningens betingelser, kunne benytte afgiftslempelsen, som det var hensigten med lov nr. 722 af 25. juni 2010.

Til nr. 2

Med henblik på bl.a. at udvide elpatronordningen til også at gælde for de omfattede varmeproducenters fremstilling af varme til deres eget forbrug (»in house«) fremsatte skatteministeren den 17. marts 2010 lovforslag om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.) (Folketingstidende 2009-10, A, L 162 som fremsat). Lovforslaget som vedtaget er optaget i Lovtidende som lov nr. 722 af 25. juni 2010.

Skatteministeren bemyndigedes til at sætte ovennævnte udvidelse af elpatronordningen i kraft. Den blev sat i kraft den 1. november 2011 ved bekendtgørelse nr. 998 af 25. oktober 2011 (Bekendtgørelse om ikrafttræden af visse bestemmelser i lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskelli-

ge andre love (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen i elafgiftsloven og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.) og forskellige andre love).

Udvidelsen af elpatronordningen indsattes i en ny § 11 f i elafgiftsloven, som altså trådte i kraft den 1. november 2011. Ifølge bestemmelsen i § 11 f, stk. 1, 1. pkt., kan momsregistrerede varmeproducenters fremstilling af varme til eget forbrug omfattes af elpatronordningen på de sædvanlige betingelser, herunder betingelsen om at varmeproducenten skal være momsregistreret.

Det foreslås, at bestemmelsen i elafgiftsloven ændres, således at betingelsen om momsregistrering af varmeproducenten ophæves, så bestemmelsen også kan omfatte varmeproducenter, der ikke er momsregistrerede. Herefter vil også ikke-momsregistrerede varmeproducenter, der i øvrigt lever op til ordningens betingelser, kunne benytte afgiftslempelsen, som det var hensigten med lov nr. 722 af 25. juni 2010.

Ved en fejl omfatter bestemmelsens nuværende ordlyd ikke f.eks. ikke-momsregistrerede boligorganisationers varme-fremstilling til eget forbrug, selv om de - bortset fra betingelsen om momsregistrering - opfylder betingelserne for at kunne benytte elpatronordningen.

Det er på dette grundlag, at det foreslås, at der sker ophævelse af betingelsen om momsregistrering af varmeproducenten for dennes anvendelse af elpatronordningen i forbindelse med varmeproducentens varmefremstilling til eget forbrug.

Til § 3

Til nr. 1

Den såkaldte elpatronordning indebærer, at momsregistrerede varmeproducenter kan anvende lempede energifgifter for fjernvarmeproduktion, herunder for elpatroner (store el-drevne dyppekogere) og varmeanlæg til fossile brændsler. En af betingelserne er, at varmeproducenten har kraftvarmekapacitet. Der er dermed tale om virksomheder af en vis størrelse. Ordningen trådte i kraft den 1. januar 2008.

Ved ikrafttrædelsen var det bl.a. en betingelse, at varmen skulle leveres til »kollektive fjernvarmenet«, men det viste sig, at dette udtryk fra energilovene ikke omfattede »lignende fjernvarmenet«, dvs. separate fjernvarmenet, der ikke er en del af de »kollektive fjernvarmenet«, i forbindelse med større bebyggelser. Det var ikke hensigtsmæssigt, at disse separate varmenet ikke var omfattet af elpatronordningen. Der blev derfor efterfølgende stillet lovforslag om, at de skulle omfattes.

Med henblik på bl.a. at udvide elpatronordningen til således også at kunne omfatte varmeproducenter med varmeleverancer til »lignende fjernvarmenet« fremsatte skatteministeren den 17. marts 2010 lovforslag om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.) (Folketingstidende 2009-10, A,

L 162 som fremsat). Lovforslaget som vedtaget er optaget i Lovtidende som lov nr. 722 af 25. juni 2010.

Skatteministeren bemyndigedes i den forbindelse til at sætte ovennævnte udvidelse af elpatronordningen i kraft. Den blev sat i kraft den 1. november 2011 ved bekendtgørelse nr. 998 af 25. oktober 2011 (Bekendtgørelse om ikrafttræden af visse bestemmelser i lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen i elafgiftsloven og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.) og forskellige andre love).

Det fremgik derefter af bestemmelsen i gasafgiftslovens § 8, stk. 4, 1. pkt., at varmeproducenter, der leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet på de sædvanlige betingelser, herunder betingelsen om at varmeproducenten skal være momsregistreret, kan anvende elpatronordningen.

Det foreslås, at bestemmelsen i gasafgiftsloven ændres, således at betingelsen om momsregistrering af varmeproducenten ophæves, så bestemmelsen også kan omfatte varmeproducenter, der ikke er momsregistrerede.

Baggrunden for forslaget er især, at ovennævnte »lignende fjernvarmenet« primært findes i forbindelse med større byggeselskaber. Der er dermed tale om situationer, hvori boligorganisationer og andre udlejere af boliger er varmeproducenter, som leverer varme til interne fjernvarmenet - dvs. »lignende fjernvarmenet« - og videre til lejerne.

Ved en fejl omfatter ovennævnte bestemmelses nuværende ordlyd imidlertid ikke f.eks. boligorganisationer med varmeanlæg, som leverer varme til »lignende fjernvarmenet« og videre til deres lejere som led i udlejningen. Det skyldes, at boligorganisationernes varmeproduktion ikke kan opfylde bestemmelsens krav om momsregistrering for varmeleverancerne for, at der kan ske anvendelse af elpatronordningen. Boligorganisationerne kan nemlig ikke momsregistreres for disse varmeleverancer, da det er fastsat i momslovens § 13, stk. 1, nr. 8, at udlejning af almindelige boliger, herunder levering af varme som led i udlejningen, er momsfritaget. Erhvervsmæssig varmeproduktion er ellers som udgangspunkt momspligtig virksomhed.

Det er på dette grundlag, at det foreslås, at der sker ophævelse af betingelsen om momsregistrering af varmeproducenten for dennes anvendelse af elpatronordningen i forbindelse med varmeleverancer til »kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet«.

Herefter vil også ikke-momsregistrerede varmeproducenter, der i øvrigt lever op til ordningens betingelser, kunne benytte afgiftslempelsen, som det var hensigten med lov nr. 722 af 25. juni 2010.

Til nr. 2

Med henblik på bl.a. at udvide elpatronordningen til også at gælde for de omfattede varmeproducenters fremstilling af varme til deres eget forbrug (»in house«) fremsatte skatteministeren den 17. marts 2010 lovforslag om ændring af lov

om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.) (Folketingstidende 2009-10, A, L 162 som fremsat). Lovforslaget som vedtaget er optaget i Lovtidende som lov nr. 722 af 25. juni 2010.

Skatteministeren bemyndigedes til at sætte ovennævnte udvidelse af elpatronordningen i kraft. Den blev sat i kraft den 1. november 2011 ved bekendtgørelse nr. 998 af 25. oktober 2011 (Bekendtgørelse om ikrafttræden af visse bestemmelser i lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen i elafgiftsloven og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.) og forskellige andre love).

Udvidelsen af elpatronordningen indsattes i en ny § 8 a i gasafgiftsloven, som altså trådte i kraft den 1. november 2011. Ifølge bestemmelsen i § 8 a, stk. 1, 1. pkt., kan momsregistrerede varmeproducenters fremstilling af varme til eget forbrug omfattes af elpatronordningen på de sædvanlige betingelser, herunder betingelsen om at varmeproducenten skal være momsregistreret.

Det foreslås, at bestemmelsen i gasafgiftsloven ændres, således at betingelsen om momsregistrering af varmeproducenten ophæves, så bestemmelsen også kan omfatte varmeproducenter, der ikke er momsregistrerede.

Ved en fejl omfatter bestemmelsens nuværende ordlyd ikke f.eks. ikke-momsregistrerede boligorganisationers varmefremstilling til eget forbrug, selv om de - bortset fra betingelsen om momsregistrering - opfylder betingelserne for at kunne benytte elpatronordningen.

Det er på dette grundlag, at det foreslås, at der sker ophævelse af betingelsen om momsregistrering af varmeproducenten for dennes anvendelse af elpatronordningen i forbindelse med varmeproducentens varmefremstilling til eget forbrug.

Herefter vil også ikke-momsregistrerede varmeproducenter, der i øvrigt lever op til ordningens betingelser, kunne benytte afgiftslempelsen, som det var hensigten med lov nr. 722 af 25. juni 2010.

Til § 4

Til nr. 1

Den såkaldte elpatronordning indebærer, at momsregistrerede varmeproducenter kan anvende lempede energiafgifter for fjernvarmeproduktion, herunder for elpatroner (store el-drevne dyppekogere) og varmeanlæg til fossile brændsler. En af betingelserne er, at varmeproducenten har kraftvarmekapacitet. Der er dermed tale om virksomheder af en vis størrelse. Ordningen trådte i kraft den 1. januar 2008.

Ved ikrafttrædelsen var det bl.a. en betingelse, at varmen skulle leveres til »kollektive fjernvarmenet«, men det viste sig, at dette udtryk fra energilovene ikke omfattede »lignende fjernvarmenet«, dvs. separate fjernvarmenet, der ikke er en del af de »kollektive fjernvarmenet«, i forbindelse med

større bebyggelser. Det var ikke hensigtsmæssigt, at disse separate varmenet ikke var omfattet af elpatronordningen. Der blev derfor efterfølgende stillet lovforslag om, at de skulle omfattes.

Med henblik på bl.a. at udvide elpatronordningen til således også at kunne omfatte varmeproducenter med varmeleverancer til »lignende fjernvarmenet« fremsatte skatteministeren den 17. marts 2010 lovforslag om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.)(Folketingstidende 2009-10, A, L 162 som fremsat). Lovforslaget som vedtaget er optaget i Lovtidende som lov nr. 722 af 25. juni 2010.

Skatteministeren bemyndigedes i den forbindelse til at sætte ovennævnte udvidelse af elpatronordningen i kraft. Den blev sat i kraft den 1. november 2011 ved bekendtgørelse nr. 998 af 25. oktober 2011 (Bekendtgørelse om ikrafttræden af visse bestemmelser i lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen i elafgiftsloven og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.) og forskellige andre love).

Det fremgik derefter af bestemmelsen i kulafgiftslovens § 7, stk. 3, 1. pkt. at varmeproducenter, der leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, på de sædvanlige betingelser, herunder betingelsen om at varmeproducenten skal være momsregistreret, kan anvende elpatronordningen.

Det foreslås, at bestemmelsen i kulafgiftsloven ændres, således at betingelsen om momsregistrering af varmeproducenten ophæves, så bestemmelsen også kan omfatte varmeproducenter, der ikke er momsregistrerede.

Baggrunden for forslaget er især, at ovennævnte »lignende fjernvarmenet« findes primært i forbindelse med større bebyggelser. Der er dermed tale om situationer, hvori boligorganisationer og andre udlejere af boliger er varmeproducenter, som leverer varme til interne fjernvarmenet - dvs. »lignende fjernvarmenet« - og videre til lejerne.

Ved en fejl omfatter ovennævnte bestemmelses nuværende ordlyd imidlertid ikke fx boligorganisationer med varmeanlæg, som leverer varme til »lignende fjernvarmenet« og videre til deres lejere som led i udlejningen. Det skyldes, at boligorganisationernes varmeproduktion ikke kan opfylde bestemmelsens krav om momsregistrering for varmeleverancerne for, at der kan ske anvendelse af elpatronordningen. Boligorganisationerne kan nemlig ikke momsregistreres for disse varmeleverancer, da det er fastsat i momslovens § 13, stk. 1, nr. 8, at udlejning af almindelige boliger, herunder levering af varme som led i udlejningen, er momsfritaget. Erhvervsmæssig varmeproduktion er ellers som udgangspunkt momspligtig virksomhed.

Det er på dette grundlag, at det foreslås, at der sker ophævelse af betingelsen om momsregistrering af varmeproducenten for dennes anvendelse af elpatronordningen i forbin-

delse med varmeleverancer til »kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet«.

Herefter vil også ikke-momsregistrerede varmeproducenter, der i øvrigt lever op til ordningens betingelser, kunne benytte afgiftslempelsen, som det var hensigten med lov nr. 722 af 25. juni 2010.

Til nr. 2

Med henblik på bl.a. at udvide elpatronordningen til også at gælde for de omfattede varmeproducenters fremstilling af varme til deres eget forbrug (»in house«) fremsatte skatteministeren den 17. marts 2010 lovforslag om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.)(Folketingstidende 2009-10, A, L 162 som fremsat). Lovforslaget som vedtaget er optaget i Lovtidende som lov nr. 722 af 25. juni 2010.

Skatteministeren bemyndigedes til at sætte ovennævnte udvidelse af elpatronordningen i kraft. Den blev sat i kraft den 1. november 2011 ved bekendtgørelse nr. 998 af 25. oktober 2011 (Bekendtgørelse om ikrafttræden af visse bestemmelser i lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen i elafgiftsloven og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.) og forskellige andre love).

Udvidelsen af elpatronordningen indsattes i en ny § 7 b i kulafgiftsloven, som altså trådte i kraft den 1. november 2011. Ifølge bestemmelsen i § 7 b, stk. 1, 1. pkt., kan momsregistrerede varmeproducenters fremstilling af varme til eget forbrug omfattes af elpatronordningen på de sædvanlige betingelser, herunder betingelsen om at varmeproducenten skal være momsregistreret.

Det foreslås, at bestemmelsen i kulafgiftsloven ændres, således at betingelsen om momsregistrering af varmeproducenten ophæves, så bestemmelsen også kan omfatte varmeproducenter, der ikke er momsregistrerede.

Ved en fejl omfatter bestemmelsens nuværende ordlyd ikke f.eks. ikke-momsregistrerede boligorganisationers varmefremstilling til eget forbrug, selv om de - bortset fra betingelsen om momsregistrering - opfylder betingelserne for at kunne benytte elpatronordningen.

Det er på dette grundlag, at det foreslås, at der sker ophævelse af betingelsen om momsregistrering af varmeproducenten for dennes anvendelse af elpatronordningen i forbindelse med varmeproducentens varmefremstilling til eget forbrug.

Herefter vil også ikke-momsregistrerede varmeproducenter, der i øvrigt lever op til ordningens betingelser, kunne benytte afgiftslempelsen, som det var hensigten med lov nr. 722 af 25. juni 2010.

Til § 5

Til nr. 1

Efter gældende regler er den befordringsgodtgørelse, som udlændinge modtager som led i en integrationsgrunduddannelse (igu), skattepligtig, jf. statsskattelovens § 4. Det foreslås, at denne godtgørelse skattefritages. Skattefritagelsen var forudsat i trepartsaftalen 2016, men blev ved en fejl ikke medtaget i tidligere lovgivning, der udmøntede aftalen, jf. lov nr. 623 af 8. juni 2016.

Med den foreslåede ændring af ligningslovens § 7, nr. 9, vil den godtgørelse, som er udbetalt som led i en integrationsgrunduddannelse, være skattefri. I det omfang godtgørelsen i den mellemliggende periode er blevet beskattet, kan den pågældende borger rette henvendelse til SKAT.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.6.

Til nr. 2

Efter den gældende bestemmelse i ligningslovens § 9 C, stk. 1, kan der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst foretages fradrag for befordring frem og tilbage mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads med et beløb, som beregnes på grundlag af den normale transportvej ved bilkørsel efter en kilometertakst, der fastsættes af Skatterådet. I 2017 er taksten 1,93 kr. pr. km, jf. bekendtgørelse nr. 1620 af 15. december 2016 om Skatterådets satser for 2017 vedrørende fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads og udbetaling af skattefri godtgørelse for erhvervmæssig befordring. Fradrag kan kun foretages for den del af befordringen pr. arbejdsdag, der overstiger 24 km, jf. ligningslovens § 9 C, stk. 2.

Efter den gældende bestemmelse i ligningslovens § 9 C, stk. 3, 2. pkt., halveres taksten for befordringsfradrag pr. kilometer ved daglig befordring ud over 120 km, så den i 2017 udgør 0,97 kr. pr. km.

Efter de gældende bestemmelser i ligningslovens § 9 C, stk. 3, 3.-5. pkt., er personer med sædvanlig bopæl i yderkommuner i indkomstårene 2007-2018 (eller under visse betingelser i 7 år regnet fra det tidspunkt før udgangen af indkomståret 2018, hvor retten hertil første gang er opnået) ikke omfattet af halveringen af taksten ved daglig befordring ud over 120 km. For disse personer beregnes fradraget for befordring over 120 km således med den fulde kilometertakst.

Efter gældende regler skal den skattepligtige, der i forbindelse med befordring frem og tilbage mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads anvender færgetransport, ruteflytransport eller lignende på grund af de givne geografiske forhold, tidsforbrug og økonomisk rimelighed, ved beregning af befordringsfradraget i stedet fratrage de faktiske udgifter hertil samt eventuelt foretage et fradrag for den yderligere befordring til og fra havne eller lufthavne beregnet efter den af Skatterådet fastsatte kilometertakst, jf. §§ 3 og 4 i bekendtgørelse nr. 1044 af 8. november 2012 om visse lig-

ningslovsregler m.v. Bekendtgørelsen er bl.a. udstedt med hjemmel i ligningslovens § 9 C, stk. 5.

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 10 i ligningslovens § 9 C, der dels lovfæster de gældende regler for befordringsfradrag fastsat i §§ 3 og 4 i bekendtgørelse nr. 1044 af 8. november 2012 om visse ligningslovsregler m.v., dels indfører valgmulighed for flypendleres beregningsgrundlag for befordringsfradrag.

Den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 9 C, stk. 10, 1. pkt., svarer til §§ 3 og 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1044 af 8. november 2012 om visse ligningslovsregler m.v. Med den foreslåede bestemmelse kan den skattepligtige, der på en del af eller hele strækningen mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads anvender færgetransport, ruteflytransport eller lignende på grund af de givne geografiske forhold, tidsforbrug og økonomisk rimelighed fratrage de faktiske udgifter hertil.

De foreslåede bestemmelser i ligningslovens § 9 C, stk. 10, 2. og 3. pkt., svarer til § 4, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1044 af 8. november 2012 om visse ligningslovsregler m.v. Med den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 9 C, stk. 10, 2. pkt., vil den skattepligtige fortsat kunne foretage et fradrag for yderligere befordring på baggrund af den af Skatterådet fastsatte kilometertakst. Hvis den skattepligtige til brug for denne yderligere befordring medbringer eget transportmiddel med færgen m.v., kan vedkommende desuden foretage et fradrag for de faktiske udgifter hertil, jf. den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 9 C, stk. 10, 3. pkt.

De foreslåede bestemmelser i ligningslovens § 9 C, stk. 10, 4. og 5. pkt., svarer til § 4, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1044 af 8. november 2012 om visse ligningslovsregler m.v. Med den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 9 C, stk. 10, 4. pkt., vil den skattepligtige kun kunne foretage et fradrag for befordring efter de foreslåede bestemmelser i ligningslovens § 9 C, stk. 10, 1. og 3. pkt., i det omfang, den daglige udgift overstiger et beløb, der kan beregnes for 24 km daglig befordring efter bestemmelsen i ligningslovens § 9 C, stk. 3, 1. pkt. Med den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 9 C, stk. 10, 5. pkt., sker begrænsningen i befordringsfradraget efter den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 9 C, stk. 10, 4. pkt., i første række i den del af befordringsfradraget, som beregnes på baggrund af den af Skatterådet fastsatte kilometertakst.

Som noget nyt foreslås det samtidig, at der indføres valgfrihed for flypendlere, jf. de foreslåede bestemmelser i ligningslovens § 9 C, stk. 10, 6. og 7. pkt.

Efter de foreslåede bestemmelser i ligningslovens § 9 C, stk. 10, 6. og 7. pkt., indføres der valgfrihed, således at den ovenfor nævnte skattepligtige i stedet for at fratrage de faktiske udgifter til flybilletter kan foretage et fradrag beregnet på baggrund af den normale transportvej ved bilkørsel og den af Skatterådet fastsatte kilometertakst, jf. ligningslovens § 9 C, stk. 1-4.

Valget af befordringsfradrag på baggrund af den normale transportvej ved bilkørsel ville umiddelbart kunne føre til et

utilsigtet højt befordringsfradrag for flypendlere, der pendler over især lange afstande. Derfor foreslås det at indføre en yderligere nedsættelse af taksten for befordringsfradrag pr. kilometer for flypendlere, der vælger at anvende muligheden for at opgøre befordringsfradraget på baggrund af kilometertaksten, så taksten nedsættes til 25 pct. af fuld takst ved befordring pr. arbejdsdag over 400 km. Fradraget vil som efter gældende regler være betinget af, at ruteflytransport er nødvendig ud fra de givne geografiske forhold, tidsforbrug og økonomisk rimelighed.

Den skattepligtige vil efter forslaget således kunne vælge mellem enten befordringsfradrag for faktiske udgifter til flybilletter plus befordringsfradrag for normal transportvej ved bilkørsel til og fra lufthavne (gældende regler) eller befordringsfradrag for normal transportvej ved bilkørsel mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads uden mulighed for fradrag for flyudgifter og ikke-afholdte udgifter til færge/bropassager. Valget af fradragsmetode gælder hele indkomståret.

Muligheden for at beregne befordringsfradraget på baggrund af den normale transportvej ved bilkørsel skal kun gælde ved flypendling inden for EU/EØS' geografiske område. Ved flypendling uden for EU/EØS' geografiske område skal flypendleren fortsat foretage fradrag for de faktiske udgifter som efter gældende regler. En flypendler, som vælger at opgøre befordringsfradraget på baggrund af den normale transportvej ved bilkørsel inden for EU/EØS' geografiske område, og som herudover pendler til en arbejdsplads i USA et vist antal dage om året, vil for turene til USA fortsat kun kunne fradrage de faktiske udgifter som efter gældende regler uanset der evt. mellemlandes i EU/EØS.

Såfremt den skattepligtige vælger at foretage et fradrag på baggrund af kilometertaksten, vil den normale transportvej ved bilkørsel mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads skulle lægges til grund ved beregning af fradraget.

Beregningen af befordringsfradraget på baggrund af den normale transportvej ved bilkørsel skal foretages efter reglerne i ligningslovens § 9 C, stk. 1-4.

Fradraget vil herefter alene kunne foretages for den del af befordringen pr. arbejdsdag, der overstiger 24 km. Efter ligningslovens § 9 C, stk. 3, 2. pkt., vil fradraget herefter for 24-120 km pr. arbejdsdag skulle beregnes med kilometertaksten. Derudover vil fradraget for 121-400 km pr. arbejdsdag skulle beregnes med 50 pct. af kilometertaksten og over 400 km pr. arbejdsdag med 25 pct. af kilometertaksten, medmindre den skattepligtige har sædvanlig bopæl i en af de i ligningslovens § 9 C, stk. 3, nævnte kommuner, jf. den i ligningsloven foreslåede § 9 C, stk. 10, 6. pkt.

Anvendelsen af den foreslåede valgmulighed illustreres i følgende tre eksempler, hvor den skattepligtige pendler mellem sin sædvanlige bopæl i Brønderslev og sin arbejdsplads i København:

Den normale transportvej ved bilkørsel mellem Brønderslev og København går over Aarhus – Sjællands Odde.

Eksempel 1

Hvis den skattepligtige pendler mellem de nævnte destinationer i bil ved at køre til Aarhus, tage færgen til Sjællands Odde og derefter køre videre til København, vil vedkommende derfor kunne foretage et fradrag på baggrund af den af Skatterådet fastsatte kilometertakst, jf. ligningslovens § 9 C, stk. 1-4, for biltransporten mellem den sædvanlige bopæl i Brønderslev og færgelejet i Aarhus og for biltransporten mellem færgelejet på Sjællands Odde og arbejdspladsen i København. Den skattepligtige kan herudover foretage et fradrag for de faktiske udgifter til færgetransporten samt merudgifter til at medbringe eget transportmiddel (bilen) om bord på færgen. Det svarer til gældende regler. Der foreslås ikke ændringer i denne retstilstand.

Eksempel 2

Hvis den skattepligtige pendler mellem de nævnte destinationer ved at køre til lufthavnen i Aalborg, flyve til lufthavnen i København med rutefly og derefter tage offentlig transport til arbejdspladsen, vil den skattepligtige kunne foretage et fradrag for de faktiske, dokumenterede udgifter til ruteflytransport. Den skattepligtige kan herudover foretage et fradrag på baggrund af den af Skatterådet fastsatte kilometertakst, jf. ligningslovens § 9 C, stk. 1-4, for biltransporten mellem den sædvanlige bopæl i Brønderslev og lufthavnen i Aalborg og for transporten med offentlig transport fra lufthavnen i København til arbejdspladsen. Det svarer til gældende regler. Lovforslaget ændrer ikke herpå.

Eksempel 3

Som eksempel 2, men i stedet for at fradrage de faktiske udgifter til ruteflytransport vælger den skattepligtige at foretage et fradrag efter ligningslovens § 9 C, stk. 1-4, der beregnes på baggrund af den normale transportvej ved bilkørsel mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads. Selv om den skattepligtige rent faktisk kører til lufthavnen i Aalborg, flyver til lufthavnen i København med rutefly og derefter tager offentlig transport til arbejdspladsen, kan den skattepligtige i stedet for fradrag for de faktiske afholdte udgifter til flybilletter m.v. foretage et fradrag beregnet på baggrund af den normale transportvej ved bilkørsel mellem den sædvanlige bopæl i Brønderslev og færgelejet i Aarhus og for den normale transportvej ved bilkørsel mellem færgelejet på Sjællands Odde og arbejdspladsen i København. Den skattepligtige vil ikke kunne fradrage ikke-afholdte udgifter til færgetransport mellem Aarhus og Sjællands Odde.

Den foreslåede yderligere justering af kilometertaksten for flypendlere, der vælger at opgøre befordringsfradraget på baggrund af den normale transportvej ved bilkørsel, indebærer, at den fulde takst, der i dag halveres ved daglig befordring ud over 120 km, herudover reduceres til 25 pct. af fuld takst ved daglig befordring ud over 400 km. Denne justering har ikke betydning for flypendlere, der er bosat i yderkommuner. I eksempel 4 nedenfor illustreres virkningen for en flypendler bosat i en ikke-yderkommune.

Eksempel 4

En skattepligtig flypendler vælger at opgøre sit befordringsfradrag på baggrund af den sædvanlige transportvej ved bilkørsel, jf. den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 9 C, stk. 10, 6. pkt. Hvis den normale transportvej ved bilkørsel eksempelvis opgøres til i alt 420 km frem og tilbage mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads, vil den foreslåede justering af fradraget ud over 400 km indebære, at den skattepligtige for den pågældende dag kan foretage fradrag for (opgjort med taksten for 2017 på 1,93 pr. km):

0 km - 24 km	0 kr.
25 km - 120 km	ca. 185 kr. (1,93 kr. pr. km)
121 km - 400 km	ca. 272 kr. (0,97 kr. pr. km)
401 km - 420 km	ca. 10 kr. (0,48 kr. pr. km)
I alt	ca. 467 kr.

Personer med bopæl i yderkommuner foreslås ikke omfattet af den yderligere nedsættelse af kilometertaksten ved daglig befordring ud over 400 km, jf. ovenfor.

Ud over den foreslåede valgmulighed for flypendlere tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand, jf. §§ 3 og 4 i bekendtgørelse nr. 1044 af 8. november 2012 om visse ligningslovsregler m.v.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.2.

Til § 6

Til nr. 1

Den såkaldte elpatronordning indebærer, at momsregistrerede varmereproducenter kan anvende lempede energifgifter for fjernvarmeproduktion, herunder for el-patroner (store el-drevne dyppekogere) og varmeanlæg til fossile brændsler. En af betingelserne er, at varmereproducenten har kraftvarmekapacitet. Der er dermed tale virksomheder af en vis størrelse. Ordningen trådte i kraft den 1. januar 2008.

Ved ikrafttrædelsen var det bl.a. en betingelse, at varmen skulle leveres til »kollektive fjernvarmenet«, men det viste sig, at dette udtryk fra energilovene ikke omfattede »lignende fjernvarmenet«, dvs. separate fjernvarmenet, der ikke er en del af de »kollektive fjernvarmenet«, i forbindelse med større bebyggelser. Det var ikke hensigtsmæssigt, at disse separate varmenet ikke var omfattet af elpatronordningen. Der blev derfor efterfølgende stillet lovforslag om, at de skulle omfattes.

Med henblik på bl.a. at udvide elpatronordningen til således også at kunne omfatte varmereproducenter med varmeleverancer til »lignende fjernvarmenet« fremsatte skatteministeren den 17. marts 2010 lovforslag om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.) (Folketingstidende 2009-10, A, L 162 som fremsat). Lovforslaget som vedtaget er optaget i Lovtidende som lov nr. 722 af 25. juni 2010.

Skatteministeren bemyndigedes i den forbindelse til at sætte ovennævnte udvidelse af elpatronordningen i kraft. Den blev sat i kraft den 1. november 2011 ved bekendtgørelse nr. 998 af 25. oktober 2011 (Bekendtgørelse om ikrafttræden af visse bestemmelser i lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen i elafgiftsloven og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.) og forskellige andre love).

Det fremgik derefter af bestemmelsen i mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4, 1. pkt., at varmereproducenter, der leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, på de sædvanlige betingelser, herunder betingelsen om at varmereproducenten skal være momsregistreret, kan anvende elpatronordningen.

Det foreslås, at bestemmelsen i mineralolieafgiftsloven ændres, således at betingelsen om momsregistrering af varmereproducenten ophæves, så bestemmelsen også kan omfatte varmereproducenter, der ikke er momsregistrerede.

Baggrunden for forslaget er især, at ovennævnte »lignende fjernvarmenet« primært findes i forbindelse med større byggesler. Der er dermed tale om situationer, hvori boligorganisationer og andre udlejere af boliger er varmereproducenter, som leverer varme til interne fjernvarmenet - dvs. »lignende fjernvarmenet« - og videre til lejerne.

Ved en fejl omfatter ovennævnte bestemmelses nuværende ordlyd imidlertid ikke f.eks. boligorganisationer med varmeanlæg, som leverer varme til »lignende fjernvarmenet« og videre til deres lejere som led i udlejningen. Det skyldes, at boligorganisationernes varmereproduktion ikke kan opfylde bestemmelsens krav om momsregistrering for varmeleverancerne for, at der kan ske anvendelse af elpatronordningen. Boligorganisationerne kan nemlig ikke momsregistreres for disse varmeleverancer, da det er fastsat i momslovens § 13, stk. 1, nr. 8, at udlejning af almindelige boliger, herunder levering af varme som led i udlejningen, er momsfrigat. Erhvervsmæssig varmereproduktion er ellers som udgangspunkt momspligtig virksomhed.

Det er på dette grundlag, at det foreslås, at der sker ophævelse af betingelsen om momsregistrering af varmereproducenten for dennes anvendelse af elpatronordningen i forbindelse med varmeleverancer til »kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet«.

Herefter vil også ikke-momsregistrerede varmereproducenter, der i øvrigt lever op til ordningens betingelser, kunne benytte afgiftslempelsen, som det var hensigten med lov nr. 722 af 25. juni 2010.

Til nr. 2

Med henblik på bl.a. at udvide elpatronordningen til også at gælde for de omfattede varmereproducenters fremstilling af varme til deres eget forbrug (>in house<) fremsatte skatteministeren den 17. marts 2010 lovforslag om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer i elpa-

tronordningen, udvidelse af solcelleordningen og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.) (Folketingstidende 2009-10, A, L 162 som fremsat). Lovforslaget som vedtaget er optaget i Lovtidende som lov nr. 722 af 25. juni 2010.

Skatteministeren bemyndigedes til at sætte ovennævnte udvidelse af elpatronordningen i kraft. Den blev sat i kraft den 1. november 2011 ved bekendtgørelse nr. 998 af 25. oktober 2011 (Bekendtgørelse om ikrafttræden af visse bestemmelser i lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen i elafgiftsloven og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.) og forskellige andre love).

Udvidelsen af elpatronordningen indsattes i en ny § 9 a i mineralolieafgiftsloven, som altså trådte i kraft den 1. november 2011. Ifølge bestemmelsen i § 9 a, stk. 1, 1. pkt., kan momsregistrerede varmeproducenters fremstilling af varme til eget forbrug omfattes af elpatronordningen på de sædvanlige betingelser, herunder betingelsen om at varmeproducenten skal være momsregistreret.

Det foreslås, at bestemmelsen i mineralolieafgiftsloven ændres, således at betingelsen om momsregistrering af varmeproducenten ophæves, så bestemmelsen også kan omfatte varmeproducenter, der ikke er momsregistrerede. Herefter vil også ikke-momsregistrerede varmeproducenter, der i øvrigt lever op til ordningens betingelser, kunne benytte afgiftslempelsen, som det var hensigten med lov nr. 722 af 25. juni 2010.

Ved en fejl omfatter bestemmelsens nuværende ordlyd ikke f.eks. ikke-momsregistrerede boligorganisationers varmefremstilling til eget forbrug, selv om de - bortset fra betingelsen om momsregistrering - opfylder betingelserne for at kunne benytte elpatronordningen.

Det er på dette grundlag, at det foreslås, at der sker ophævelse af betingelsen om momsregistrering af varmeproducenten for dennes anvendelse af elpatronordningen i forbindelse med varmeproducentens varmefremstilling til eget forbrug.

Til § 7

Til nr. 1

I henhold til momslovens § 46 påhviler betalingspligten for momsen som udgangspunkt den momspligtige person, som foretager en momspligtig levering af varer og ydelser med leveringssted i Danmark. Hertil er der en række undtagelser, hvor det er køber, der er betalingspligtig, jf. momslovens § 46, stk. 1, nr. 1-11.

I medfør af momslovens § 3 er en momspligtig person en juridisk eller fysisk person, der driver selvstændig økonomisk virksomhed.

Et tvangsauktionssalg udgør en leverance i momslovens forstand, jf. momslovens § 4.

Ved momspligtige tvangsauktionssalg af fast ejendom er det således tvangsauktionssælgeren, der er betalingspligtig

for momsen, jf. momslovens § 46. Overdragelse af en fast ejendom kan udgøre en momspligtig leverance, hvis der er tale om byggegrunde eller nye bygninger med evt. medfølgende jord, jf. momslovens § 13, stk. 1, nr. 9, litra a og b.

Momspligtige byggegrunde og nye bygninger med evt. medfølgende jord er nærmere defineret i bekendtgørelse nr. 808 af 30. juni 2015 om merværdiafgift, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1909 af 29. december 2015 (momsbekendtgørelsen) §§ 54-56.

Ved en byggegrund forstås efter momsbekendtgørelsens § 56, stk. 1, et ubebygget areal, som efter lov om planlægning (planloven) eller forskrifter udstedt i medfør heraf, er udlagt til formål, som muliggør opførelse af bygninger.

Som nye bygninger anses både nyopførte bygninger og bygninger, hvorpå der i væsentligt omfang er udført til- og ombygningsarbejder. En bygning er ny, når leveringen sker inden første indflytning, dvs. før bygningen er taget i brug, jf. momsbekendtgørelsens § 54, stk. 2, 1. pkt. En bygning er også ny på tidspunktet for første levering efter indflytning, når leveringen sker mindre end 5 år fra tidspunktet for bygningens færdiggørelse, jf. momsbekendtgørelsens § 54, stk. 1, 2. pkt.

En bygning, der oprindeligt er opført med henblik på salg, og derefter overgår til ændret (momsfritaget) anvendelse, hvor boligen lejes ud, for derefter at blive solgt, har ikke alene været anvendt i sælgerens momsfratagne virksomhed. Boligen vil ved gennemførelse af salget igen ændre anvendelse tilbage til den oprindelige momspligtige aktivitet - opført med henblik på salg - og salget vil derfor være momspligtigt.

Lovforslaget ændrer ikke på, hvad der skal anses som en momspligtig levering af en fast ejendom.

Ved tvangsauktionssalg af varer, som ikke er omfattet af momslovens § 46, stk. 1, nr. 1-11, er det ligeledes tvangsauktionssælgeren, som er betalingspligtig for momsen.

Ved tvangsauktionssalg af løsøre, der følger med den faste ejendom, følger det af bekendtgørelse nr. 652 af 15. december 1978 om tvangsauktionsvilkår (fast ejendom), som ændret ved bekendtgørelse af 17. juni 2003, pkt. 6.C.c, at det er køberen, som er betalingspligtig for momsen af det med ejendommen følgende løsøre. Dette er en afvigelse fra momslovens almindelige bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at fagedretter og autoriserede auktionsledere gøres betalingspligtige for momsen af et momspligtigt tvangsauktionssalg. Ved autoriserede auktionsledere forstås auktionsledere, der er beskikket af justitsministeren i henhold til lov om offentlig auktion ved auktionsledere.

Forslaget reducerer risikoen for, at staten taber momsindtægter i forbindelse med tvangsauktionssalg henset til, at det enten vil være en fagedret, som er en offentlig myndighed, eller en autoriseret auktionsleder, som i henhold til lov om offentlig auktion ved auktionsledere skal stille sikkerhed, der skal forestå indbetaling af momsen. Lovforslaget bety-

der, at momsbetalingen bliver en straksbetaling, som har forrang for andre krav.

Samtidig bidrager forslaget til, at tvangsauktionssalg af løsøre, fast ejendom og det løsøre, der evt. følger med ejendommen, momsmæssigt behandles ens, således at det i alle tilfælde er fogedretterne eller auktionslederne, som skal indbetale momsen af tvangsauktionssalget.

Forslaget bevirker, at fogedretterne og auktionslederne skal sørge for at indeholde momsen af tvangsauktionssalg og indbetale denne til SKAT. Dette er en afvigelse fra hovedreglen i momslovens § 46, hvorefter den momspligtige person også er betalingspligtig for momsen.

Fogedretterne og auktionsledernes opgave er begrænset til at sikre opkrævning af momsen og indbetaling og indberetning heraf til SKAT på vegne af den momspligtige person, som skylder momsen. I sådanne situationer har fogedretterne og auktionslederne en rolle som mellemmand, og fogedretternes og auktionsledernes forpligtelse udgør således ikke en momspligt, idet denne altid påhviler den momspligtige person. Det vil således fortsat være forholdene hos den person, hvis faste ejendom eller løsøre sælges på tvangsauktionen, der er afgørende for, om der er tale om en momspligtig leverance.

Det foreslås i *stk. 2*, at indberetningen og indbetalingen af momsen skal ske inden for 8 uger efter auktionens afslutning. Det fremgår af bekendtgørelse nr. 652 af 15. december 1978 om tvangsauktionsvilkår (fast ejendom), som ændret ved bekendtgørelse af 17. juni 2003, at beløb, der skal betales ud over auktionsbuddet, skal udredes inden 4 uger efter auktionens slutning. Herefter vil fogedretterne og auktionslederne have 4 uger til at indberette og indbetale momsen af momspligtige tvangsauktionssalg. Såfremt fogedretterne ønsker at anvende den eksisterende løsning, hvorved Domstolsstyrelsen, på vegne af retterne, overfører beløb for afregning af bo- og gaveafgift samt tinglysningsafgift til SKAT, kan denne også finde anvendelse til indbetaling af momsen.

Samtidig foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for, hvilke oplysninger fogedretter og autoriserede auktionsledere skal indberette, herunder hvordan oplysninger skal indberettes. Bestemmelsen vil blive udmøntet i momsbekendtgørelsen, hvor der f.eks. vil blive fastsat regler om, at der skal indberettes oplysninger om, hvem det momspligtige tvangsauktionssalg vedrører.

Den momspligtige person, hvis faste ejendom eller separate løsøre sælges på tvangsauktion, skal herefter ikke selv indberette eller indbetale momsen af tvangsauktionssalget. Momsen af tvangsauktionssalget skal således ikke fremgå af den momspligtiges momsregnskab. Herved befries sælger for sin betalingspligt, men vedkommende er fortsat en momspligtig person.

Ligeledes skal en køber af løsøre, der følger med en fast ejendom, som sælges på tvangsauktion, ikke længere indberette eller indbetale momsen af tvangsauktionssalget.

Den momspligtige person skal fortsat indberette momsansigelser for den resterende del af den momspligtige virksomhed.

I henhold til momslovens § 27 er momsgrundlaget vederlaget. Momsgrundlaget ved tvangsauktionssalg er således budsummen med tillæg af størstebeløbet. Størstebeløbet skal forstås på samme vis, som bekendtgørelse nr. 652 af 15. december 1978 om tvangsauktionsvilkår (fast ejendom), som ændret ved bekendtgørelse af 17. juni 2003, pkt. 6.B.

For at sikre bestemmelsens effektivitet samt reducere risikoen for, at staten taber momsindtægter, foreslås det i *stk. 3*, at rekvirenten hæfter solidarisk for betalingen af momsen med den momspligtige person, hvis faste ejendom eller løsøre bortauktioneres. Kravet om solidarisk hæftelse er nødvendigt henset til, at rekvirenten af tvangsauktionen og den momspligtige person, hvis faste ejendom eller løsøre sælges på tvangsauktion, har en sammenfaldende interesse i, at tvangsauktionen ikke anses for momspligtig, idet der herved kan opnås større dækning af rekvirentens og andre kreditors krav. Den solidariske hæftelse er begrænset til tilfælde, hvor rekvirenten forsætligt eller groft uagtsomt har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger eller fortiet oplysninger om, hvorvidt der er tale om en momspligtig tvangsauktion.

Det betyder, at det vil være rekvirentens opgave at undersøge forholdene hos den momspligtige person, hvis faste ejendom eller løsøre bliver solgt på tvangsauktion, for at fastslå, om der er tale om et momspligtigt tvangsauktionssalg. Rekvirenten kan have behov for at indhente oplysninger fra den momspligtige person for at kunne fastslå, om der foreligger et momspligtigt tvangsauktionssalg. Rekvirenten skal således undersøge, om skyldner er en momspligtig person, fx ved at undersøge, om denne har et momsregistreringsnummer. Rekvirenten skal også undersøge, om der er tale om momspligtig fast ejendom eller løsøre, samt om den momspligtige person handler i egenskab af en momspligtig person ved salget af den faste ejendom eller løsøret. Såfremt rekvirenten forsætligt eller groft uagtsomt forsømmer denne opgave, vil rekvirenten hæfte solidarisk sammen med den momspligtige person, hvis faste ejendom eller løsøre bortauktioneres på tvangsauktion, for betalingen af den skyldige moms. Lovforslaget påvirker ikke eventuelt andre forpligtelser, som rekvirenten har i forbindelse med forberedelse og gennemførelse af en tvangsauktion.

Rekvirenten kan eksempelvis frigøre sig for hæftelsesansvaret ved i forbindelse med tvangsauktionens afholdelse at fremlægge en erklæring fra den momspligtige person, hvis faste ejendom eller løsøre sælges på tvangsauktion, om tvangsauktionssalgets momsmæssige behandling. Hvis rekvirenten vidste eller burde vide, at oplysningerne i erklæringen, som den momspligtige person afgiver, er ukorrekte, vil rekvirenten fortsat kunne ifalde et hæftelsesansvar.

SKAT skal som udgangspunkt søge at indkræve den manglende momsbetaling hos den afgiftspligtige person. Først når dette har vist sig ikke at være muligt, kan den solidariske hæftelse hos rekvirenten gøres gældende.

SKAT vil udarbejde specifikt vejledningsmateriale til rekvirenter om, hvornår et tvangsauktionssalg er momspligtigt, som en del af Den Juridiske Vejledning. Af hensyn til fogedretternes sagsbehandlingstid vil SKAT yderligere bestræbe sig på at yde hurtig vejledning til rekvirenter, der fortsat er i tvivl om, hvorvidt der er tale om momspligtigt fast ejendom i forbindelse med en tvangsauktion.

På baggrund af lovforslaget skal bekendtgørelse nr. 652 af 15. december 1978 om tvangsauktionsvilkår (fast ejendom), som ændret ved bekendtgørelse af 17. juni 2003, ændres. Det skal således præciseres, at salgsoptstillingen skal indeholde oplysninger om tvangsauktionssalgets momsmæssige behandling. Samtidig skal det præciseres, hvorvidt budsummen er inklusiv moms eller ej. Derudover skal afsnit 6.C.c. i bekendtgørelsen udgå. Disse ændringer foretages af Justitsministeriet.

Til nr. 2

I momslovens § 64, stk. 1 henvises der til fristerne for afregning af momsen i § 57, stk. 3. Momslovens § 57, stk. 3 vedrører angivelsesfristen.

Det foreslås, at momslovens § 64 rettes, således at der henvises til angivelsesfristen i § 57, stk. 3.

Ændringen er en sproglig præcisering og ændrer således ikke på bestemmelsens indhold.

Til nr. 3 og 4

Som anført i bemærkningerne til nr. 1 kan rekvirenten have behov for at indhente oplysninger fra den momspligtige person om tvangsauktionens momsmæssige status. Det foreslås, at den momspligtige person, hvis faste ejendom eller løsøre bortauktioneres på tvangsauktion, kan ifalde bødestraf, hvis denne forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger i forbindelse med, at denne afgiver oplysninger til brug for tvangsauktionen.

Den momspligtige person vil eksempelvis kunne ifalde bødestraf, hvis denne ikke stiller de for rekvirenten, nødvendige oplysninger til rådighed, på trods af opfordringer fra rekvirenten.

Den momspligtige person vil ligeledes være omfattet af momslovens § 81, stk. 3. Det betyder, at hvis den momspligtige person afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger med forsæt til at unddrage statskassen afgift, kan denne straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Dette skal sikre, at den momspligtige person har incitament til at afgive korrekte oplysninger om en evt. momspligt i forbindelse med tvangsauktioner.

Til § 8

Til nr. 1

Ved lov nr. 1558 af 13. december 2016 blev der vedtaget en ændring af lov om afgift af svovl. Ændringen havde til

formål at forpligte virksomheder, der benytter sig af bundfradraget i lov om afgift af svovl § 33, stk. 1-9, til at indbetale beløbet til SKAT, hvis beløbet overstiger 500.000 euro pr. kalenderår. Ændringen skyldtes nye krav fra Europa-Kommissionen om gennemsigtighed i visse statsstøtteordninger.

I den gældende bestemmelse er der ved en fejl henvist til lov om afgift af svovl § 33, stk. 3 og 4. Henvisningen skal rettelig være til lov om afgift af svovl § 33, stk. 1-9, som det også fremgår af forarbejderne til lovforslaget til lov nr. 1558 af 13. december 2016.

Det foreslås at rette henvisningsfejlen, så der henvises til § 33, stk. 1-9.

Virksomhederne skal første gang indberette støttebeløb til SKAT i slutningen af 2017, hvorfor henvisningsfejlen endnu ikke har haft betydning.

Til § 9

Til nr. 1

Der foretages en sproglig rettelse i tinglysningsafgiftslovens § 23, stk. 1, nr. 4, 1. pkt., så der står »åbenbart fejlagtig« i stedet for »åbenbar fejlagtig«.

Til nr. 2

Tinglysningsafgiftslovens §§ 22-24 giver i en række tilfælde adgang til godtgørelse af den variable del af en tidligere indbetalt tinglysningsafgift. De tilfælde, hvor der kan ske tilbagebetaling af den variable tinglysningsafgift, er oplyst udtømmende i tinglysningsafgiftsloven.

Størstedelen af de tilfælde, som i dag giver adgang til afgiftsgodtgørelse, er kendetegnet ved, at retsvirkningen af det tinglyste eller registrerede dokument alligevel ikke indtræder, eller at en tinglyst ejendomsret går tilbage til den oprindelige ejer (sælgeren). Der er f.eks. i dag en bestemmelse i tinglysningsafgiftslovens § 23, stk. 1, nr. 4, hvorefter der kan ydes godtgørelse for variabel tinglysningsafgift, når det kan dokumenteres, at et tinglyst eller registreret pant er aflyst, når der ved tinglysningen eller registreringen er sket en åbenbart fejlagtig identifikation af det pantsatte eller ejendomsforbeholdsbehæftede, og denne fejl efterfølgende berigtiges ved fornyet tinglysning eller registrering. Denne bestemmelse gælder imidlertid kun ved tinglysning af pant eller ejendomsforbehold, og den gælder derfor ikke ved tinglysning af ejerskifter af fast ejendom.

Med bestemmelsen i nr. 5, 1. pkt., foreslås det, at der kan ydes godtgørelse af den allerede betalte variable del af tinglysningsafgiften i de tilfælde, hvor der er sket en åbenbart fejlagtig identifikation af den faste ejendom, hvorpå der er tinglyst et ejerskifte.

Den foreslåede bestemmelse i nr. 5 omfatter de situationer, hvor det er nødvendigt at aflyse et tinglyst ejerskifte med henblik på at tilbageføre ejendommen til den oprindelige ejer. I relation til den foreslåede bestemmelse skal der således med udtrykket »aflyst« forstås, at den fejlagtige tinglysning er berigtiget ved, at der er sket en ny tinglysning,

som i tinglysningsmæssig forstand tilbagefører ejendommen til den oprindelige ejer.

Med bestemmelsen i *nr. 5, 2. pkt.*, foreslås det, at en anmodning om godtgørelse skal indgives senest 1 måned efter, at den fejlagtige identifikation er berigtiget ved fornyet tinglysning. Det vil sikre, at der gælder den samme frist som i de tilfælde, hvor det efter gældende ret er muligt at få adgang til godtgørelsen af den variable tinglysningsafgift, jf. tinglysningsafgiftslovens §§ 22-24.

Der er også andre tilfælde, hvor der efter tinglysningsafgiftsloven ikke er adgang til godtgørelse af den variable del af en tidligere indbetalt tinglysningsafgift, men hvor der ikke er behov for at aflyse et tinglyst ejerskifte af en fast ejendom for at tilbageføre ejendommen til den oprindelige ejer for at rette en fejl.

Med bestemmelsen i *nr. 6* foreslås det derfor, at der skal være adgang til at få godtgjort den variable afgift, som er indbetalt ved en tidligere tinglysning af et ejerskifte, når der skal tinglyses et nyt ejerskifte for at korrigerer for en åbenbart fejlagtig identifikation af den faste ejendom. Bestemmelsen vil omfatte de situationer, hvor der ved tinglysningen er byttet rundt på matrikelnumrene mellem to ejendomme, f.eks. to naboejendomme, og fejlen kan rettes ved et mageskifte, hvorved der gensidigt tinglyses et ejerskifte af ejendommene.

Den foreslåede bestemmelse i *nr. 6* vil være afgrænset til de tilfælde, hvor fejlen rettes ved en ny tinglysning, der omfatter hele den samme faste ejendom, som den første – fejlagtige – tinglysning vedrørte. Det skyldes, at der ellers kan opstå tvivl om, hvor stort et beløb af den betalte afgift, der i givet fald kunne godtgøres, hvis der kun er tale om en delmængde af en tidligere betalt tinglysningsafgift.

Betingelsen for at indrømme afgiftsgodtgørelse efter de foreslåede bestemmelser i *nr. 5* og *6* er ikke afhængig af hvilken type af ejerskifte af fast ejendom, der i øvrigt er tale om. Afgiftsgodtgørelse efter de foreslåede bestemmelser er imidlertid betinget af, at den fejlagtige tinglysning er berigtiget ved hjælp af en ny tinglysning.

De foreslåede bestemmelser er forbeholdt de tilfælde, hvor der af den anmeldte tinglysning fremgår forkerte oplysninger om den faste ejendom, som der ønskes tinglyst et ejerskifte på, og hvor disse oplysninger er åbenbart fejlagtige. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis der i forbindelse med ejerskiftet er opgivet forkerte matrikulære oplysninger på den faste ejendom, som der ønskes tinglyst et ejerskifte på. Et eksempel kan være, at der ved en fejl er tastet et andet matrikelnummer i det digitale tinglysningssystem end det, der fremgår af købsaftalen. Denne type fejl vil f.eks. kunne forekomme, hvis sælgeren af ejendommen har udstykket i flere parceller, hvor matrikelnumrene er næsten ens. Det skal bemærkes i den forbindelse, at begrebet »åbenbart fejlagtigt« skal forstås på samme måde, som efter gældende regel i tinglysningsafgiftslovens § 23, stk. 1, nr. 4.

Det er den, som anmoder SKAT om at få udbetalt en afgiftsgodtgørelse, som skal dokumentere, at der var tale om en åbenbart fejlagtig identifikation af den faste ejendom.

Som det fremgår af de foreslåede bestemmelser, skal det være klart, at der er sket en åbenbart fejlagtig identifikation af den faste ejendom, der ønskes tinglyst et ejerskifte af. Fejlen skal søges kvalificeret ved objektive forhold omkring ejerskiftet, f.eks. ved at sammenholde de ved tinglysningen åbenbart fejlagtigt anmeldte oplysninger på ejendommen med de oplysninger, som i øvrigt fremgår af f.eks. en købsaftale, slutseddel eller lignende dokumenter for overdragelsen af den pågældende faste ejendom. Endvidere vil parternes berigtigelse af fejlen ved en efterfølgende anmeldt tinglysning være en indikation på, at der har været tale om en fejl omfattet af bestemmelsens anvendelsesområde. Det bemærkes, at en berigtigelse af den fejlagtige tinglysning er en betingelse for, at der kan ske afgiftsgodtgørelse efter den foreslåede bestemmelse.

Når der er ydet godtgørelse af afgiften, som følge af at der ved tinglysningen af ejerskiftet er sket en åbenbar fejlagtig identifikation af den faste ejendom, er det også muligt at få godtgjort den afgift, der er betalt, når der foretages en anmeldelse til tinglysning eller registrering med henblik på i tinglysningsmæssig forstand at tilføre ejerskiftet til den tidligere ejer, jf. tinglysningsafgiftslovens § 23, stk. 3. Denne bestemmelse i tinglysningsafgiftsloven vil være relevant i de situationer, som vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse i tinglysningsafgiftslovens § 23, stk. 3, 3. pkt., nr. 5, hvor ejendommen tilbageføres til den oprindelige ejer. I de situationer vil der skulle udbetales en godtgørelse af den variable afgift, som blev betalt ved den tidligere tinglysning, som indeholder åbenbart fejlagtige oplysninger efter tinglysningsafgiftslovens § 23, stk. 3, 3. pkt. nr. 5, som er indsat ved lovens § 3, nr. 2. Derudover vil der efter tinglysningsafgiftslovens § 23, stk. 3, skulle udbetales en godtgørelse af den variable afgift, som skal betales, når ejendommen tilbageføres til den oprindelige ejer. Det vil sige, at tinglysningsafgiften tilbagebetales således, at der opnås samme retsstilling, som hvis fejlen ikke var sket. Herefter er det muligt at tinglyse ejerskiftet korrekt, som der skal betales tinglysningsafgift af efter lovens almindelige regler.

I relation til den foreslåede bestemmelse i tinglysningsafgiftslovens § 23, stk. 3, 3. pkt., nr. 6, hvor ejendommen ikke skal tilbageføres til den oprindelige ejer, er det den variable afgift, som betales ved den korrigerende tinglysning, som kan godtgøres. Der vil ikke kunne ske en tilbagebetaling af den tidligere tinglysning af ejerskiftet, da der ikke sker en tilbageførelse til den oprindelige ejer, jf. tinglysningsafgiftslovens § 23, stk. 4.

Med den foreslåede bestemmelse i *nr. 6, 2. pkt.*, foreslås det, at en anmodning om godtgørelse skal indgives senest 1 måned efter, at der er foretaget den tinglysning, som skal korrigerer fejlen. Det skyldes, at der efter gældende regler også gælder en frist på 1 måned i de tilfælde, hvor der efter tinglysningsafgiftslovens §§ 22-24, anmodes om udbetaling af en godtgørelse.

Til § 10

Til nr. 1

Det fremgår af toldlovens § 13, at told og afgifter kan ansættes på grundlag af en skønsmæssigt ansat mængde eller værdi og efter de satser, der var gældende den dag, hvor varerne senest kunne være angivet rettidigt til fortoldning, hvis fristerne, som er fastsat i EU-toldkodeksens artikel 149, overskrides. Med bestemmelsen foreslås det, at den udvides til også at omfatte supplerende angivelser, som er reguleret i EU-toldkodeksens artikel 167. Med bestemmelsen i lovens § 4, nr. 1, kan told og afgifter således også ansættes på grundlag af en skønsmæssigt ansat mængde eller værdi og efter de satser, der var gældende den dag, hvor varerne senest kunne være angivet rettidigt til fortoldning, hvis der ikke angives en supplerende angivelser rettidigt, jf. EU-toldkodeksens artikel 168. Det bemærkes, at henvisningen til EU-toldkodeksens artikel 167 skulle være foretaget i forbindelse med implementeringen af den ny EU-toldkodeks (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013), som blev implementeret ved lov nr. 322 af 5. april 2016. I forbindelse med denne ændring blev skatteministerens bemyndigelse til at fastsætte frister for fortoldning eller udførsel af varer ophevet, og der skulle i stedet henvises direkte til fristerne i EU-toldkodeksen.

Til nr. 2

I forbindelse med indførelsen af den ny EU-toldkodeks, der trådte i kraft den 1. maj 2016, blev det obligatorisk for virksomheder, der importører varer, at stille sikkerhed for potentiel toldskyld. Ved potentiel toldskyld forstås mulig fremtidig toldskyld, som en virksomhed forpligtes til at betale som konsekvens af f.eks. import af en bestemt vare.

SKATs sikkerhedsstillelsesordning, der kan anvendes for opstået toldskyld, blev som følge af EU-toldkodeksens krav om sikkerhedsstillelse for potentiel toldskyld udvidet til også at omfatte potentiel toldskyld. Virksomheder deltager i ordningen for såvel opstået toldskyld som for potentiel toldskyld ved at betale et bidrag, som samlet set skal dække de toldkrav, som ikke bliver betalt til SKAT.

I SKATs sikkerhedsstillelsesordning for opstået toldskyld er det i dag muligt at udelukke virksomheder fra at deltage i ordningen. Efter toldlovens § 29, stk. 2, kan deltagelse i sikkerhedsstillelsesordningen for opstået toldskyld/kredit nægtes i forbindelse med tilmeldingen til SKATs sikkerhedsstillelsesordning for opstået toldskyld, hvis der er nærliggende risiko for, at told og moms ikke betales rettidigt. Efter toldlovens § 38 kan en virksomhed fratages retten til kredit, hvis i) virksomheden ikke betaler skyldig told eller moms rettidigt, ii) det er overvejende sandsynligt, at told eller moms ikke vil blive betalt, eller iii) en fortoldningsangivelse eller udførelsesangivelse ikke afgives inden for den i medfør af EU-toldkodeksens artikel 149 fastsatte frist. Det er derfor muligt at udelukke en virksomhed fra at deltage i SKATs sikkerhedsstillelsesordning for opstået toldskyld ved tilmeldingen, eller hvis det på senere tidspunkt viser sig, at der er opstået en risiko for, at told eller moms ikke vil blive betalt.

Muligheden for at udelukke virksomheder fra at deltage i SKATs sikkerhedsstillelsesordning for opstået toldskyld er med til at sikre, at risikoen for tab på ordningen nedsættes. Såfremt der er et tab på ordningen, vil SKATs sikkerhedsstillelsesordning ved den danske stat skulle dække det manglende beløb over for EU, og det vil således medføre et tab for statskassen. Tab på ordningen medfører derfor en øget risiko for, at bidraget, der betales for at deltage i ordningen, skal forhøjes, og at efterrettelige virksomheder derfor skal betale mere for at deltage i ordningen som følge af, at nogle virksomheder ikke betaler deres toldskyld.

I SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld er det efter gældende regler ikke muligt at udelukke en virksomhed fra at tilmelde sig ordningen eller at fratage en virksomhed muligheden for at deltage i ordningen, selv om virksomheden ikke betaler toldskylden rettidigt, eller det er overvejende sandsynligt, at tolden ikke vil blive betalt. Det gælder, uanset, om virksomheden får frataget retten til kredit og dermed mulighed for at deltage i SKATs sikkerhedsstillelsesordning for opstået toldskyld.

For også at mindske risikoen for tab på SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld og dermed risikoen for, at bidraget skal forhøjes, eller at statskassen skal dække manglende beløb over for EU, foreslås det, at der indføres regler om, at virksomheder, der medfører en øget risiko for tab, kan udelukkes fra at deltage i SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld. Forslaget skal også være med til at sikre, at der gælder de samme regler for ordningen for opstået toldskyld og ordningen for potentiel toldskyld.

Med bestemmelsen foreslås det derfor, at toldlovens § 29 ændres, så det fremgår af bestemmelsen, at virksomheder også kan udelukkes fra at deltage i SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld, hvis der er nærliggende risiko for, at told eller moms ikke betales rettidigt. Det indebærer, at der ved tilmeldingen til SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld skal foretages en vurdering af, om der er nærliggende risiko for, at told og moms ikke vil blive betalt rettidigt. Der skal foretages den samme konkrete vurdering, som i dag skal foretages efter toldlovens § 29, stk. 2, når SKAT skal vurdere, om de kan nægte en virksomhed kredit efter § 30 eller § 33, stk. 4. SKAT foretager bl.a. en konkret en vurdering af risikoen på grundlag af varemottagerens oplysninger om sine økonomiske forhold og de varer, der ønskes importeret.

Efter gældende regler har en virksomhed, der er blevet nægtet kredit efter toldlovens § 29, stk. 2 senere mulighed for at genvinde tilladelsen til kredit efter toldlovens § 30 eller § 33, stk. 4. Det samme skal gøre sig gældende for virksomheder, som er blevet nægtet adgang til at deltage i SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld. Såfremt en virksomhed på et senere tidspunkt kan dokumentere, at der ikke længere er nærliggende risiko for, at told og moms ikke vil blive betalt rettidigt, kan en virksomhed således forsøge at tilmelde sig ordningen igen.

Til nr. 3

Som beskrevet under bemærkningerne til § 10, nr. 2, blev det obligatorisk for virksomheder, der importører varer, at stille sikkerhed for potentiel toldskyld i forbindelse med indførelsen af den ny EU-toldkodeks, der trådte i kraft den 1. maj 2016. I den forbindelse blev SKATs sikkerhedsstillesesordning, der kan anvendes for opstået toldskyld, udvidet til også at omfatte potentiel toldskyld. Virksomheder deltager i ordningen for såvel opstået toldskyld som for potentiel toldskyld ved at betale et bidrag, som samlet set skal dække de toldkrav, som ikke bliver betalt til SKAT.

I relation til SKATs sikkerhedsstillesesordning for opstået toldskyld er det i dag muligt at fratage en virksomhed sin ret til at deltage i ordningen, da det er muligt at fratage en virksomhed sin ret til kredit. Efter toldlovens § 38 kan en virksomhed få frataget sin kredit, når en fortoldningsangivelse eller udførelsesangivelse ikke afgives inden for den i medfør af EU-toldkodeksens artikel 149 fastsatte frist, eller hvis den registrerede virksomhed ikke betaler skyldig told og moms rettidigt, eller der foreligger oplysninger om virksomhedens forhold, der gør det overvejende sandsynligt, at told og moms ikke vil blive betalt.

Det foreslås, at toldlovens § 38 ændres, så det fremgår af bestemmelsen, at en virksomheds ret til at deltage i SKATs sikkerhedsstillesesordning for potentiel toldskyld kan fratages, hvis i) virksomheden ikke betaler toldskylden rettidigt, ii) det er overvejende sandsynligt, at toldskylden ikke vil blive betalt, eller iii) hvis en fortoldningsangivelse eller udførelsesangivelse ikke afgives inden for den i medfør af EU-toldkodeksens artikel 149 fastsatte frist.

Toldlovens § 38 bruges i dag i de situationer, hvor det ved en konkret vurdering skønnes, at det er overvejende sandsynligt, at told og moms ikke vil blive betalt, f.eks. fordi der tale om virksomheder med utilstrækkeligt kapitalgrundlag, eller hvis der f.eks. foreligger oplysninger om virksomhedens økonomiske forhold og importmønstre, der skønnes at medføre en risiko for svig. SKAT skal derfor efter gældende regler foretage en konkret vurdering på grundlag af bl.a. oplysninger om virksomhedens økonomiske forhold og importmønstre.

SKAT skal foretage den samme konkrete vurdering, som SKAT foretager efter gældende regler, når det skal vurderes, om en virksomheds toldkredit skal fratages.

Hensigten med bestemmelsen er ikke, at virksomhederne kan få frataget deres mulighed for at deltage i ordningen, når fejlen f.eks. skyldes rene forglemmelser, og virksomheden enten efter opfordring fra SKAT eller på eget initiativ retter fejlen. Virksomheden forudsættes således forinden en eventuel fratagelse af muligheden for at deltage i ordningen underrettet om, at muligheden for at deltage vil blive frataget straks, hvis ikke fortoldningen eller betalingen sker indenfor for rimelig tid.

Til § 11

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at bestemmelsen i lovens § 9 får tilbagevirkende kraft, så den også finder anvendelse på åbenbare fejl i forbindelse med tinglysninger af ejerskifte af fast ejendom, som er anmeldt til tinglysning fra og med den 1. juli 2014. Loven vil således finde anvendelse på tinglysninger, der er foretaget tilbage til 3 år før, at loven træder i kraft. Det skyldes, at der normalt gælder en forældelsesfrist på 3 år fra et krav om godtgørelse af tinglysningsafgift er opstået, og at det er vurderet, at det vil være hensigtsmæssigt, såfremt bestemmelsen om tilbagebetaling af den variable tinglysningsafgift vil finde anvendelse i de situationer, hvor tinglysningen af et ejerskifte af fast ejendom har fundet sted inden for den almindelige forældelsesfrist på 3 år.

Det vil i den forbindelse stadig være en forudsætning, at betingelserne i forslaget til en ny § 23, stk. 1, nr. 5, er opfyldt. Der henvises til de specielle bemærkninger til nærværende lovforslags § 9.

Det vil være den, som, efter de foreslåede bestemmelser til tinglysningsafgiftslovens § 23, stk. 1, nr. 5 og 6, ønsker at anmode om en godtgørelse, som skal rette henvendelse til SKAT, således at SKAT kan foretage en vurdering af, om der kan udbetales en godtgørelse.

I lovens § 9, nr. 2, er der lagt op til, at det kun er muligt at få en godtgørelse, hvis der er anmodet om godtgørelse af afgift senest 1 måned efter, at den fejlagtige identifikation er berigtiget ved ny tinglysning, eller 1 måned efter den korriigerende tinglysning er sket. Da loven vil finde anvendelse fra og med den 1. juli 2014, vil der være situationer, hvor fristen på en måned er udløbet. I *stk. 2, 2. pkt.*, foreslås det derfor, at fristen på 1 måned først skal løbe fra og med den 1. august 2017.

Det foreslås i *stk. 3*, at §§ 1-4 og § 6 har virkning fra den 1. november 2011. Med lovforslaget rettes fejl i tidligere lovgivning vedrørende elpatronordningen. Der er tale om den lovgivning, som blev optaget i Lovtidende med lov nr. 722 af 25. juni 2010, og som blev sat i kraft den 1. november 2011 ved bekendtgørelse nr. 998 af 25. oktober 2011 (Bekendtgørelse om ikrafttræden af visse bestemmelser i lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldi-oxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen i elafgiftsloven og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.) og forskellige andre love). Der henvises til bemærkningerne til §§ 6-10. Det er på den baggrund, at det foreslås, at loven gives tilbagevirkende kraft fra den 1. november 2011. Der er tale om begunstigende lovgivning, der sikrer, at ikke-momsregistrerede varmeproducenter også kan anvende afgiftslempelsen i elpatronordningen.

Det foreslås i *stk. 4*, at bestemmelsen i lovforslagets § 5, nr. 1 om skattefrihed for befordringsgodtgørelse under integrationsgrunduddannelse får virkning fra og med indkomståret 2016, da lov om integrationsgrunduddannelse (igu) trådte i kraft den 1. juli 2016, og hjemlen til udbetaling af de ydelser, som foreslås skattefritaget med lovforslaget, har eksisteret siden da. Virkningen af skattefriheden er således fastsat med tilbagevirkende kraft for at sikre, at også godt-

gørelse af transportudgifter, der er retserhvervet inden denne lovs ikrafttræden, som forudsat vil være skattefri for modtageren. Den tilbagevirkende kraft er begunstigende for de omfattede personer.

Det foreslås i *stk. 5*, at bestemmelsen i lovforslagets § 5, nr. 2 om valgfrihed for flypendleres beregningsgrundlag for befordringsfradrag har virkning fra og med indkomståret 2018.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 4. april 2011, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 2 i lov nr. 903 af 4. juli 2013 og senest ved § 1 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, foretages følgende ændringer:

§ 7. ---

Stk. 2-5 ---

Stk. 6. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 8 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 8 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Den del af afgiften, der overstiger 13,5 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Hvis der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 13,5 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. I perioden 2010-2014 er satserne i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 3. Satserne i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 8, stk. 4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 7, stk. 3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. eller § 9, stk. 4, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

1. I § 7, *stk. 6, 1. pkt.*, ændres »Momsregistrerede varmeproducenter« til: »Varmeproducenter«, og »den momsregistrerede virksomhed« til: »virksomheden«.

§ 7 b. ---

Stk. 1. Momsregistrerede varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i den momsregistrerede virksomhed via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Den del af afgiften, der overstiger 13,5 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre energikilder, nedsættes de 13,5 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Indtil år 2015 er satserne i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 3. Satserne i 3. og 4. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

2. I § 7 b, stk. 1, 1. pkt., ændres »Momsregistrerede varmeproducenter« til: »Varmeproducenter«, og to steder i § 7 b, stk. 1, 1. pkt., ændres »den momsregistrerede virksomhed« til: »virksomheden«.

§ 2

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1165 af 1. september 2016, som ændret ved § 1, nr. 6 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 1, nr. 4 og 5, i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 3, nr. 1, i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 1, nr. 12, i lov nr. 578 af 4. maj 2015, lov nr. 1556 af 13. december 2016 og § 2 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, foretages følgende ændringer:

§ 11 ---

Stk. 2-15. ---

Stk. 16. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet, og som har kraft-varme-kapacitet efter stk. 17, eller som den 1. oktober 2005 havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 17, samt værker omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme le-

1. I § 11, stk. 16, 1. pkt., ændres »Momsregistrerede varmeproducenter« til: »Varmeproducenter«, og »den momsregistrerede virksomhed« til: »virksomheden«.

veret til de samme kollektive fjernvarmenet, som kraft-varme-kapaciteten vedrører. Den del af afgiften, der overstiger 58,9 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau) eller 21,2 øre pr. kWh fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtig elektricitet efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 58,9 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) eller 21,2 øre pr. kWh fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 5. Satserne i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

§ 11 f ---

Stk. 1. Momsregistrerede varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i den momsregistrerede virksomhed via interne varmesystemer, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 2 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 2 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Den del af afgiften, der overstiger 58,9 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 21,2 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtig elektricitet efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 58,9 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 21,2 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Indtil år 2015 er satserne i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 5. Satserne i 2. og 3. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

2. I § 11 f, stk. 1, 1. pkt., ændres »Momsregistrerede varmeproducenter« til: »Varmeproducenter«, og to steder i § 11 f, stk. 1, 1. pkt., ændres »den momsregistrerede virksomhed« til: »virksomheden«.

§ 3. I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1564 af 21. december 2010 og senest ved § 3 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, foretages følgende ændringer:

§ 8 ---

Stk. 2-3 ---

Stk. 4. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 5 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 5 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 45,4 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 3. I perioden 2010-2014 er satserne i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 4. Satserne i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk. 7, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

§ 8 a ---

Stk. 1. Momsregistrerede varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i den momsregistrerede virksomhed via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 8, stk. 3. Indtil år 2015 er satserne i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 4. Satserne i 3. og 4. pkt. (2015-niveau)

1. I § 8, *stk. 4, 1. pkt.*, ændres »Momsregistrerede varmeproducenter« til: »Varmeproducenter«, og »den momsregistrerede virksomhed« til: »virksomheden«.

2. I § 8 a, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »Momsregistrerede varmeproducenter« til: »Varmeproducenter«, og to steder i § 8 a, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »den momsregistrerede virksomhed« til: »virksomheden«.

reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

§ 4

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 3. september 2015, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 7 i lov nr. 1893 af 29. december 2015 og § 4 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, foretages følgende ændringer:

§ 7 ---

Stk. 2 ---

Stk. 3. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 45,4 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 2. I perioden 2010-2014 er satserne i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 4. Satserne i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk. 7, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

§ 7 b ---

Stk. 1. Momsregistrerede varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstil-

1. I § 7, stk. 3, 1. pkt., ændres »Momsregistrerede varmeproducenter« til: »Varmeproducenter«, og »den momsregistrerede virksomhed« til: »virksomheden«.

2. I § 7 b, stk. 1, 1. pkt., ændres »Momsregistrerede varmeproducenter« til: »Varmeproducenter«, og to steder i § 7 b, stk. 1, 1. pkt., ændres »den momsregistrerede virksomhed« til: »virksomheden«.

ling af varme til eget forbrug i den momsregistrerede virksomhed via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 7, stk. 2. Indtil år 2015 er satserne i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 4. Satserne i 3. og 4. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

§ 5

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 1. september 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 1553 af 13. december 2016, § 5 i lov nr. 1554 af 13. december 2016 og § 2 i lov nr. 1665 af 20. december 2016, foretages følgende ændringer:

§ 7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

1-8) ---

9) Ydelser efter lov om social service, lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge, lov om aktiv socialpolitik og lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationslov) til dækning af nærmere bestemte udgifter for modtageren, ydelser efter § 45, stk. 5, § 97, stk. 7, og § 100 i lov om social service, ydelser efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik, andre ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, i det omfang disse ydelser beregnes på grundlag af hjælp ydet efter lovens § 34, ydelser efter lov om specialpædagogisk støtte ved videregående uddannelser, ydelser efter §§ 74, 76 og 100 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ydelser efter § 82 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ydelse efter § 5 i lov om uddannelsesordning for ledige, som har opbrugt deres dagpengeret samt ydelser efter lov om repatriering

1. I § 7, nr. 9, indsættes efter »ydelser efter § 82 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,«: »ydelser fastsat i medfør af § 10, stk. 8, i lov om integrationsgrunduddannelse (igu),«.

§ 9 C. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrag for befording frem og tilbage mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads foretages med et beløb, som beregnes på grundlag af den normale transportvej ved bilkørsel efter en kilometertakst, der fastsættes af Skatterådet. Ved fastsættelsen af denne takst lægges udgiften til befording med bil til grund.

Stk. 2-9. ---

2. I § 9 C indsættes som *stk. 10*:

»*Stk. 10.* Skattepligtige, der på grund af de givne geografiske forhold, tidsforbrug og økonomisk rimelighed på en del af eller hele strækningen må anvende færgetransport, ruteflytransport eller lignende, kan ved opgørelsen af fradrag for befording mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads mod dokumentation fratække faktiske udgifter hertil. Den skattepligtige kan herudover foretage fradrag for yderligere befording efter stk. 1-4. Medbringer den skattepligtige til brug for yderligere befording eget transportmiddel med færgen m.v., kan de faktiske udgifter hertil ligeledes fradrages mod dokumentation. Fradrag for befording kan kun foretages i det omfang, den daglige udgift overstiger et beløb, der efter stk. 3, 1. pkt., kan beregnes for 24 km daglig befording. Hvis befordringsfradraget omfatter fradrag efter 2. pkt., sker begrænsningen i befordringsfradraget i første række i denne del af fradraget. Den skattepligtige kan ved ruteflytransport inden for EU/EØS i stedet for fradrag efter 1.-5. pkt., foretage fradrag efter stk. 1-4, dog således, at fradraget for befording ud over 400 km pr. arbejdsdag beregnes med 25 pct. af den af Skatterådet fastsatte kilometertakst, jf. dog stk. 3, 3.-5. pkt. Valget af enten fradrag efter 1.-5. pkt. eller fradrag efter 6. pkt. har virkning for hele indkomståret.«

§ 6

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1118 af 26. september 2014, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1564 af 21. december 2010 og senest ved § 7 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, foretages følgende ændringer:

§ 9 ---

Stk. 2-3 ---

Stk. 4. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 5 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 5 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 45,4 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4, kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 3. I perioden 2010-2014 er satserne i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 3. Satserne i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk. 7, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

§ 9 a ---

Stk. 1

Momsregistrerede varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i den momsregistrerede virksomhed via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), forholdsmæssigt. Til-

1. I § 9, stk. 4, 1. pkt., ændres »Momsregistrerede varmeproducenter« til: »Varmeproducenter«, og »den momsregistrerede virksomhed« til: »virksomheden«.

2. I § 9 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »Momsregistrerede varmeproducenter« til: »Varmeproducenter«, og to steder i § 9 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »den momsregistrerede virksomhed« til: »virksomheden«.

bagebetaling sker efter reglerne i § 9, stk. 3. Indtil år 2015 er satserne i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 3. Satserne i 3. og 4. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a.

§ 7

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 21. juni 2016, foretages følgende ændring:

§ 46 a. ---

1. Efter § 46 a. indsættes i *kapitel 11*:

»§ 46 b. Betaling af afgift påhviler fogedretterne eller autoriserede auktionsledere ved afgiftspligtige leverancer, der sker ved tvangsauktion.

Stk. 2. Fogedretter og autoriserede auktionsledere skal indberette oplysninger om de foretagne tvangsauktioner, der er omfattet af stk. 1, og indbetale afgiften inden 8 uger efter auktionens slutning til told- og skatteforvaltningen. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvilke oplysninger fogedretter og autoriserede auktionsledere skal indberette til told- og skatteforvaltningen, herunder hvordan oplysninger skal indberettes.

Stk. 3. Rekvirenten af en tvangsauktion hæfter solidarisk for betaling af afgiften med den afgiftspligtige person, hvis faste ejendom, medfølgende løsøre eller separat løsøre sælges på tvangsauktion, når rekvirenten forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller for-tier oplysninger om, tvangsauktionens afgiftsmæssige behandling.«

§ 64

Afgiftsperioden for virksomheder m.v., der er registreret efter §§ 50-50 b, er kvartalet, og fristerne for afregning af momsen i § 57, stk. 3, finder anvendelse. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for angivelsen.

2. I § 64, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »fristerne for afregning af« til: »angivelsesfristen for«.

§ 81. ---

Stk. 1, nr. 1-5---

6) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer eller ydelser, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter denne lov, eller forsøger herpå.

3. I § 81, *stk. 1, nr. 6*, ændres »herpå.« til: »herpå, eller«.

4. I § 81, *stk. 1*, indsættes som *nr. 7*:

»7) i forbindelse med tvangsauktioner afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger om, tvangsauktionssalgets afgiftsmæssige behandling.«

§ 8

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 335 af 18. marts 2015, som ændret ved § 8 i lov nr. 1893 af 29. december 2015 og ved § 10 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, foretages følgende ændring:

§ 33. ---

Stk. 1-9---

Stk. 10. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 3 og 4, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

1. I § 33, *stk. 10*, ændres »stk. 3 og 4« til: »stk. 1-9«.

§ 9

I tinglysningsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 462 af 14. maj 2007, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 319 af 28. maj 2013 og senest ved § 5 i lov nr. 1721 af 27. december 2016, foretages følgende ændringer:

§ 23. ---

1-3) ---

4) Et tinglyst eller registreret pant eller et tinglyst ejendomsforbehold er afløst eller udslettet, der ved tinglysningen eller registreringen er sket en åbenbar fejlagtig identifikation af det pantsatte og denne fejl efterfølgende berigtiges ved fornyet tinglysning eller registrering. Anmodning om godtgørelse skal indgives senest 1 måned efter, at den fejlagtige identifikation er berigtiget ved fornyet tinglysning eller registrering af det pågældende pant.

1. I § 23, *stk. 1*, *3. pkt. nr. 4*, *2. pkt.*, ændres »åbenbar« til »åbenbart«.

2. I § 23, *stk. 1*, *3. pkt.*, indsættes som *nr. 5* og *6*:

»5) Et tinglyst ejerskifte af fast ejendom er aflyst som følge af, at der ved tinglysningen af ejerskiftet er sket en åbenbart fejlagtig identifikation af den faste ejendom. Anmodning om godtgørelse skal indgives senest 1 måned efter, at den fejlagtige identifikation er berigtiget ved fornyet tinglysning.

6) Et ejerskifte af fast ejendom er tinglyst med henblik på at korrigere en åbenbart fejlagtig identifikation af den faste ejendom, som er sket ved en tidligere tinglysning. Anmodning om godtgørelse skal indgives senest 1 måned efter, at den korrigerende tinglysning er sket.«

§ 10

I toldloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1223 af 20. september 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 1881 af 29. december 2015, foretages følgende ændring:

§ 13. Overskrides fristen fastsat i EU toldkodeksens artikel 149, kan told og afgifter ansættes på grundlag af en skønsmæssigt ansat mængde eller værdi og efter de satser, der var gældende den dag, hvor varerne senest kunne være angivet rettidigt til fortoldning. Er en sådan ansættelse for lav, skal den angivelsespligtige inden 14 dage efter at have modtaget meddelelse om ansættelsen underrette told- og skatteforvaltningen herom.

§ 29. ---

Stk. 1---

Stk. 2. Når en varemodtager anmelder sig til registrering, kan told- og skatteforvaltningen kræve, at varemodtageren fremlægger fornødne økonomiske oplysninger om virksomheden samt oplysninger om den forventede import af varer. Såfremt told- og skatteforvaltningen konkret skønner, at der er nærliggende risiko for, at told og merværdiafgifter efter § 30 eller told efter § 33, stk. 4, ikke betales rettidigt, kan de nægte varemodtageren kredit efter § 30 eller § 33, stk. 4.

§ 38. Afgives en fortoldningsangivelse eller udførelsesangivelse ikke inden for den i medfør af EU-toldkodeksens artikel 149 fastsatte frist, kan told- og skatteforvaltningen straks fratage en varemodtager retten til kredit efter § 30 og § 33, stk. 4.

1. I § 13, indsættes efter »Overskrides fristen fastsat i EU toldkodeksens artikel 149,«: »eller fristen for indgivelse af en supplerende angivelse, jf. EU-toldkodeksens artikel 168«.

2. I § 29, *stk. 2, 2. pkt.*, indsættes efter », § 30 eller 33, stk. 4«: »og retten til at deltage i SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld, jf. § 30, stk. 3, nr. 1«.

3. I § 38, *1. pkt.*, indsættes efter »§ 33, stk. 4«: », og retten til at deltage i SKATs sikkerhedsstillelsesordning for potentiel toldskyld, jf. § 30, stk. 3, nr. 1«.

Det samme gælder, hvis den registrerede virksomhed ikke betaler skyldig told og merværdiafgift rettidigt eller der foreligger oplysninger om virksomhedens forhold, der gør det overvejende sandsynligt, at told og merværdiafgift ikke vil blive betalt.

§ 11

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Stk. 2. § 9 finder anvendelse på ejerskifter af fast ejendom, som er anmeldt til tinglysning fra og med den 1. juli 2014. Fristen på en måned i tinglysningsafgiftsloven § 23, stk. 3, nr. 5, 2. pkt., og nr. 6, 2. pkt., som er affattet ved denne lovs § 9, nr. 2, løber fra og med den 1. august 2017 for tinglysninger af ejerskifte af fast ejendom, som er anmeldt til tinglysning fra og med den 1. juli 2014 til og med den 30. juni 2017.

Stk. 3. §§ 1-4 og § 6 har virkning fra og med den 1. november 2011.

Stk. 4. § 5, nr. 1, har virkning fra og med indkomståret 2016.

Stk. 5. § 5, nr. 2, har virkning fra og med indkomståret 2018.